

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

37. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

15. ZÁŘÍ 2013

Z obsahu:

Den půstu a modliteb za mír v Sýrii

Svatý otec František před
modlitbou Anděl Páně,
náměstí sv. Petra v Římě,

1. září 2013

- strana 2 -

Na slovíčko

- strana 4 -

Zbavit někoho jeho viny

P. Anton Lässer

- strana 5 -

Odpustit, když se ten druhý neomluví?

Alain Bandelier

- strana 6 -

Terezie Neumannová - život z Vykupitele

V roce 2005 byl zahájen
proces blahořečení
velké německé mystičky

20. století

- strana 8 -

Hleďte a naleznete

P. Mieczysław
Piotrowski TChr

- strana 11 -

Národní centrum pro rodinu vyzývá

k podpoře iniciativy
JEDEŇ Z NÁS

- strana 13 -

Maria, Královno míru, oroduj za nás!

Editorial

Je třeba křičet k Hospodinu! Tato slova mě napadla, když Svatý otec František při modlitbě Anděl Páně v neděli 1. září s intonací, z které až mrazilo v zádech, varoval před násilím, před válkou. V tak důležité chvíli pro lidstvo jsme jeho slova zařadili do Světla, co nejdříve to bylo možné, vzhledem k určitému předstihu tisku. Každý křesťan by měl uposlechnout výzvy Svatého otce, kterou při své promluvě také zcela naléhavě pronesl: sobotu 7. září zasvětit postu a modlitbě za mír v Sýrii, na Blízkém východě a na celém světě. A je příznačné, že se máme v modlitbě obrátit k Panně Marii, Královně míru.

Někdo může říci, že je na to trochu pozdě. Nikdy není pozdě! U Boha neexistuje „teď“ a „potom“. On vykoná zázrak z lidského pohledu i v posledním možném okamžiku – v dějinách známe mnoho příkladů. Věřme tedy i teď, můžeme vyprosít třeba jen zmírnění konfliktu, ale ani to není málo. Mnozí z vás budou číst tyto řádky po dni stanoveném Svatým otcem, to ale nebrání nikomu v tom, aby postu a modlitbě věnoval kterýkoliv jiný den či dny. Násilí a mocenské touhy jsou na denním pořádku. Dost možná, že varování Svatého otce bude počátkem znovuzrození pravého, niterného, v každém okamžiku žitého křesťanství bez výhrad, kdy křesťan bude pevně spojen s Bohem a Bůh bude v něm. Jestliže se život křesťanů neobnoví teď, tak kdy už?

Je třeba, aby každý začal sám u sebe. Možná jsme už zapomněli ve zpovědnici vyznávat, že stále málo milujeme Boha. A přitom je to největší přikázání, které můžeme porušit. A tak bychom mohli pokračovat dále...

Když mluvíme o násilí, mohou nám přijít vhod k zamyšlení texty o odpuštění (str. 5-7). To je druhá strana mince způsobeného zla.

Láska k Bohu, ta, která je už téměř dokonalá, se zvláštním způsobem odráží v životě mystiků. Jednou z mystiček minulého století je Terezie Neumannová, jejíž životní svědectví (str. 8) je přímo hymnem lásky k Bohu. Vložme své srdce do jejího života, bude jistě proměněno. To by pak mohla být ona proměna tak potřebná pro záchranu světa: žít z Eucharistie, žít z Vykupitele! K tomu ať nám pomůže také četba Písma svatého, v kterém, budeme-li upřímní, můžeme najít jedinou pravdu o Bohu, o světě, o nás – jak to dosvědčuje i Scott Hahn (str. 11).

Nejprve však volejme všichni společně: Maria, Královno míru, oroduj za nás!

Daniel Dehner

Den půstu a modliteb za mír v Sýrii

Svatý otec František před modlitbou Anděl Páně,
náměstí sv. Petra v Římě, 1. 9. 2013

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Dnes bych, draží bratři a sestry, rád tlumočil křik, který vystupuje z každé části země, z každého lidu, z každého srdce, z jediné velké rodiny, kterou je lidstvo, a to s rostoucí úzkostí. Je to křik po míru! Tento křik důrazně říká: chceme svět míru, chceme být muži a ženami pokoje, chceme, aby v této naší společnosti drásané rozpory a konflikty vypukl mír; už nikdy válka! Nikdy válka! Mír je příliš cenný dar, který musí být podporován a chráněn.

Prožívám s obzvláštní bolestí a starostí početné situace konfliktů, které na této naší zemi existují, ale v těchto dnech je moje srdce hluboce zraňováno tím, co se děje v Sýrii, a znepokojeno dramatickými vyhlídkami, které se rýsují.

Vznáším mocnou výzvu k míru, výzvu, která vychází z mého vlastního nitra! Kolik jen utrpení, kolik jen zkázy, kolik bolesti přineslo a přináší užívání zbraní v oné mučené zemi, zvláště mezi bezbranným civilním obyvatelstvem! Pomysleme na to, kolik dětí nebude moci spatřit světlo budoucnosti! S obzvláštní rozhodností odsuzuji používání chemických zbraní. Stále mi zůstávají v mysli a v srdci hrozné záběry minulých dní! Existuje Boží soud a dějinný soud, kterému se naše skutky nebudou moci vyhnout! Užití zbraní nikdy nevede k míru. Válka vyvolává válku, násilí vyvolává násilí!

Veškerou svojí silou žádám strany konfliktu, aby naslouchaly hlasu vlastního svědomí, neuzavíraly se ve svých zájmech, nýbrž hleděly na druhého jako na bratra, nastoupily směle a rozhodně cestu setkání a vyjednávání a překonaly slepé protiklady. Se stejnou silou vybízím také mezinárodní společenství, aby bez dalšího otálení vyvinulo veškerou snahu k prosazení zjevných mírových iniciativ v onom národě na základě dialogu a vyjednávání k dobru veškeré syrské populace.

Kéž není opomenuto žádné úsilí o zaručení humanitární pomoci těm, kdo jsou postiženi tímto hrozným konfliktem, zejména uprchlíkům v této zemi a četným utečencům v sousedních zemích. Humanitárním pracovníkům, kteří přinášejí obyvatelstvu úlevu v jeho utrpení, ať je umožněno poskytovat tuto nezbytnou pomoc.

Co můžeme učinit my pro mír ve světě? Jak říkal papež Jan: všem náleží úkol rekonstruovat vztahy soužití ve spravedlnosti a lásce. (*Pacem in terris*, AAS 55 [1963], 301-302) Kéž všechny muže a ženy dobré vůle spojí řetězec snah o mír! Obracím se k celé církvi mocnou a naléhavou výzvou, kterou vztahuji na všechny křesťany ostatních vyznání, na muže a ženy každého náboženství a také na nevěřící bratry a sestry: mír je dobrem, který přesahuje každou bariéru, protože je dobrem celého lidstva.

Nahlas opakují: nikoli kultura střetu, kultura konfliktu buduje soužití v národě a mezi národy, nýbrž kultura setkání, kultura dialogu je jedinou cestou k míru.

Křik po míru ať stoupá vysoko, aby dosáhl k srdcím všech a všichni složili zbraně a nechali se vést touhou po pokoji.

Proto, draží bratři a sestry, jsem se rozhodl na den 7. září, který předchází slavnosti Narození Panny Marie, Královny míru, vyhlásit pro celou církev den půstu a modliteb za mír v Sýrii, na Blízkém východě a na celém světě. Zároveň vybízím, aby se k této iniciativě připojili nekatolíčtí křesťané, příslušníci jiných náboženských vyznání a lidé dobré vůle, a to způsobem, který budou považovat za vhodný.

7. září od 19 do 24 hodin se tady, na náměstí sv. Petra, sejdeme k modlitbě a v duchu pokání, abychom prosili Boha o tento velký dar pro milovaný syrský národ a za odstranění všech konfliktních situací a projevů násilí ve

Dokončení na str. 4

Dosud jsi byl svědkem toho, že Ježíše vyhledávali především nemocní všeho druhu, aby si vyprosili uzdravení. Nyní za ním přicházejí veřejní hříšníci, a to v takovém počtu, že se to zákoníkům a farizeům zdá nápadné a vyvolává to jejich nelibost. Tito samolibí Pánovi kritikové netuší, jak velkou bolest mu svým nepochopením a svou domýšlivostí působí. Jestliže jim jejich zatvrzelost nedovoluje, aby porozuměli jeho dnešním podobenstvím, ty si vyprošuj od Ducha Svatého pomoc, abys je vyslechl s pravým užitkem. Bůh ti dnes odhaluje, co je zdrojem jeho největší radosti:

Nemůže-li se těšit z naší věrnosti, o to více se raduje z našich návratů.

Jeho výmluvná podobenství ti mohou být velice blízká, protože se dovolávají tvé vlastní zkušenosti. Kolikrát jsi už zažil radost, když jsi našel to, co ti bylo nade vše drahé a co se zdálo být nenávratně ztraceno. Je to totiž radost, která má svůj původ u Boha: vynalézavá moudrost jeho lásky nachází své největší potěšení v tom, že na naši hříšnost odpovídá svým milosrdenstvím. Právě tato Boží vstřícnost vůči provinilým, kteří zatouží po návratu, vyzařuje z Ježíše do té míry, že k němu láká právě ty, které židovští předáci povýšeně odsuzují a zavrhují.

Jak dokáže jeho milosrdná láska proměnit hříšnost v dobro, ukazuje ti na svém apoštolu, který se přiznává, že byl *rouhač, pronásledovatel a násilník*, který horlivě stíhal Kristovu církev: *Proto jsem došel milosrdenství, aby tím Ježíš Kristus prvně na mně ukázal celou svou shovívavost*. Ale již ve Starém zákoně dal Bůh najevo, jak je nakloněn slyšet prosby svých služebníků, kteří se dovolávají jeho dobrotivosti vůči nevěrnému lidu. Když Boží hněv oprávněně vzplál proti nevděčnému národu, protože zcela zapomněl na svého Zachránce Hospodina a klaněl se zlatému teleti, dokázal ho Mojžíš ukonejšit, aby od trestu upustil. Poukazoval přitom na velké skutky, které Hospodin již pro svůj lid vykonal a které by jeho trestem přišly nazmar. Dobrodíní, které nám věčný Otec prokázal tím, že obětoval vlastního Syna, je mnohem větší dar než kdysi exodus. Můžeš se tedy dovolávat mnohem větší lásky než Mojžíš, když tišil Boží hněv.

Ti, kteří jsou svěřeni tvé péči, nejsou ti dáni proto, aby ti v prvé řadě působili ra-

Boží radost

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

*Radujte se se mnou,
protože jsem našel ztracenou ovci.*

dost, ale aby měli v tobě zastání u Boha. Ať se ti jeví jakkoliv *tvrdá jejich šije*, myslí na to, že čím více bloudí, tím více potřebují, aby se jich u Boha zastávala tvoje trpělivost a dobrota. Čím bolestněji se tě dotýká jejich nevěrnost, tím upřímnější a opravdovější ať je tvá pohotovost k odpuštění. Bůh se totiž nikdy nedá zahanbit svým tvorem, ale projeví pak svou slitovnost ještě v daleko hojnější míře. Nehledej svou radost jinde než tam, kde ji hledá Bůh, totiž v odpuštění: to je přece společné všem jeho dnešním podobenstvím, že ústí do radosti: *hodujme a budme veselí*.

Z dnešního Ježíšova poselství můžeš čerpat novou útěchu i při skličujícím pohledu na hříšný svět. Bůh nečeká na to, abys za ním přicházel a předkládal mu svou rozhořčenost nad spoustou hříchů, které se stále více kupí kolem tebe. Viděl je dříve než ty a vidí daleko zřetelněji ve vši jejich hrůze a ohavnosti. Nežaluj mu proto na svůj lid ani na jeho pastýře, kteří mu představují falešné bohy. Ta zkáza, která tě tak pobuřuje a naplňuje zármutkem, se může díky Boží slitovnosti proměnit v tím větší radost, čím je hrozivější. Třeba se ti zdá, že tu už panuje poměr přímo opačný, 99 ovcí ztracených proti jedné věrné -, nikterak nezoufej: nechystá si tu Bůh právě tu největší radost z největšího návratu ztracených dětí? Máš tu tedy velkou příležitost na její přípravě spolupracovat: Odpouštěj velkodušně všem, především pak těm, kteří přímo tebe nejvíce zranili a zarmoutili. Potvrď upřímnost svého odpuštění *modlitbou a postem*⁽¹⁾, a vyprošuj všem bloudícím milost, aby si *v daleké zemi* nejen uvědomili svou bídu, ale především se rozpomenuli na hojnost, která je pro ně vždy připravena v Otcově domě. Vyhližej bloudící s láskou a toužebně jim *vyběhni v ústrety*, ještě když jsou daleko. Tak jim pomůžeš snáze znovu najít otcovský dům a hlavně uvěřit, že je tam čeká otevřená Boží náruč.

Nepřehlédni však nebezpečí, jakému jsou vystaveni ti, kteří otcovský dům ni-

Liturgická čtení

1. čtení – Ex 32,7–11.13–14

Hospodin promluvil k Mojžíšovi: „Sestup dolů, neboť tvůj lid, který jsi vyvedl z egyptské země, přivodil si zkázu. Uhnuli brzo z cesty, kterou jsem jim přikázal. Ulili si býčka a klanějí se mu, obětuji mu a říkají: Izraeli, to je tvůj Bůh, který tě vyvedl z egyptské země.“ Hospodin řekl dále Mojžíšovi: „Viděl jsem tento lid, je to lid tvrdě šije. Nebraň mi, ať vzplane můj hněv proti nim, ať je vyhubím; z tebe však udělám veliký národ.“ Mojžíš konejšil Hospodina, svého Boha, slovy: „Hospodine, proč plane tvůj hněv proti tvému lidu, který jsi vyvedl velikou silou a mocnou rukou z egyptské země? Rozpomeň se na Abraháma, na Izáka a na Izraele, své služebníky, kterým jsi sám při sobě přísahal a vyhlásil: Rozmnožím vaše potomstvo jako nebeské hvězdy a celou tuto zemi, jak jsem řekl, dám vašemu potomstvu a zdědí ji navěky.“ A Hospodin se nad nimi slitoval a nedopustil neštěstí, kterým hrozil svému lidu.

2. čtení – 1 Tim 1,12–17

Děkuji tomu, který mi dal sílu, Kristu Ježíši, našemu Pánu, že mě uznal za věrného a vzal mě do služby, ačkoli dříve jsem byl rouhač, pronásledovatel a násilník. Dostalo se mi však milosrdenství, protože jsem to dělal z nevědomosti ve své nevěře. Milost našeho Pána se však na mně tím hojněji projevila s vírou a láskou v Kristu Ježíši. Na tuto nauku je spolehnouti a zasloužit si, aby se jí naprosto věřilo: Ježíš Kristus

Dokončení na str. 7

kdy neopustili: to, co Otcovi působí největší radost, je může pro jejich sebelásku naopak naplnit nespravedlivým rozhořčením. Můžeš se snad domnívat, že láskou prokázanou kajícímu bratru se ti děje křivda? Připoj se proto k Otcovi a k andělům, kteří se s ním radují z návratu ztraceného dítěte, a nekal jeho radost sobeckým nepochopením, které by tě dělalo cizincem v jeho domě.

Otče, stvoř mi čisté srdce, otevři mé rty a má ústa zvěstují tvou chválu!⁽²⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Mk 9,29; ⁽²⁾ resp. žalm 51

Na slovíčko

Můžeme dobře vnímat chvíle, kdy se jakoby zatají „dech lidstva“, když zazní slovo o nutnosti agrese, rozpoutání války. V uplynulých dnech jedna z těžce zkoušených zemí Blízkého východu, Sýrie, uslyšela různé rady, jak se má zachovat k teroristům. Rady uslyšeli i její spojenci Rusko a Írán, dokonce i tu, že mají na případnou agresi odpovědět vojenskou silou. Sýrie se tak již i veřejnými prohlášeními ocitla v centru střetu zájmů jak různých islámských a islamistických skupin, tak v hledáčku těch, kdo kvůli svým obchodním zájmům nehledí na životy miliónů lidí, tak i už více bez zastírání v proklamovaných politických mocenských ambicích těch, kdo rádi podporují zbrojní průmysl.

Navenek se může zdát, že jde také o snahu prosadit určitý typ politického systému: buď „východní despocii“ – diktaturu, vládu pevné ruky, již můžeme vidět v Číně či ve více nábožensky laděných autoritativních režimech Ruska a Íránu, které jsou i v tomto pochopitelnými spojenci Sýrie; oproti „demokraciím novověkého typu“ většiny evropských zemí a amerických federálních států, jež ovšem – Spojené státy americké – výstižně označil sám jeden z poradců prezidenta Ronalda Reagana nikoli za demokracii, ale za oligarchii. Ta nyní pod vládou současného prezidenta nabývá ještě výraznějších rozměrů.

Na kterou stranu se má postavit křesťan? Má obojí odsoudit jako zlo, jak se stalo v naší zemi, či se přiklonit na stranu „menšího zla“? Které ze zřízení, o něž se dnes i v Sýrii bojuje, odpovídá více pojetí společnosti, jak jej v duchu moudrosti Ježíše Krista předkládá Církev?

Nejdříve bychom se měli zaposlouchat do jejího hlasu: do hlasu Církve, Svatého otce a katolických patriarchů z této oblasti. K nim, jak můžeme slyšet nebo číst relace české redakce Vatikánského rozhlasu, přistupují i výzvy a prosby pravoslavných biskupů: Katolický chaldejský biskup Antoine Audo z Aleppa varuje: „Kdyby došlo k vojenské intervenci, znamenalo by to podle mého mínění světovou válku. Toto riziko tady opět existuje.“

Katolický patriarcha řecko-melchitského ritu Řehoř III. Laham říká: „Pokud chtějí západní země opravdovou demokracii, musejí ji budovat smířením, dialogem mezi křesťany a muslimy a nikoli zbraněmi. Plánovaný útok Spojených států amerických je kriminální čin, který přinese další oběti, kromě mnoha tisíců z posledních dvou let války. Důvěra arabského světa k tomu západnímu tím padne úplně.“

Arcibiskup Maroun Lahham, patriarchální vikář Jordánska, uvedl při příležitosti návštěvy „svého krále“ u Svatého stolce: „Jordánsko je země, která touží po míru a skutečně se obává toho, co se chystá. Myslím, že králova návštěva u papeže je příležitostí k hovoru o mírových jednáních ve Svaté zemi, ale zejména o hrozbě další syrské války. Doufejme, že Jordánsko bude hrát kladnou roli a že se připojí k postoji Svatého stolce. Nikdo nevěří, že Spojeným státům a Evropě záleží na lidských právech a na ochraně nejslabších. Tomu nevěří opravdu nikdo! Tyto země sledují pouze své politické a hospodářské zájmy. Nedůvěřujeme v jejich dobrou vůli a nepřejeme si, aby se jejich touha po válce vybijela v Sýrii. Doufáme, že převáží rozum a v našem případě též víra a že se syrská krize vyřeší politicky.“

„Je snadné zahájit letecké útoky na Sýrii, ale obtížné ukončit válku a zabránit důsledkům, které by tyto útoky měly pro celý Blízký východ,“ řekl syrsko-pravoslavný arcibiskup Eusthathius Matta Roham, metropolita Jazirahu a Eufratu.

Ukázal i cestu víry, když dodal, že „věřící v Sýrii i mimo Sýrii se modlí za odvrácení tohoto útoku cizích velmocí proti Sýrii a za nastolení míru v celém regionu. My všichni se modlíme, aby náš Pán Ježíš Kristus osvětlil mysl lidí, kteří mají moc, aby jednali v duchu spravedlnosti a pokoje pro dobro lidských bytostí.“

„Tento konflikt,“ svědčí jeden syrsko-katolický biskup, „proměnil Sýrii na bojiště, zničil svět práce, dětskou nevinnost i rodinný klid, nemluvě o infrastruktuře, školách, místech náboženského kultu, domech a nemocnicích. Je to krutá tragédie. Tento malý národ mlčky nese nesmírně těžký kříž, je živým obrazem Ježíšova utrpení. Mlčenlivé pohledy, bezpočet slz a zdrcených srdcí tváří v tvář tomuto dramatu jsou řečí, která mluví přímo k Neposkrvněnému Srdci Matky Boží stojící pod křížem.“

Panna Maria ve Fatimě promluvila k trpící Církvi v Rusku. I dnes lze zaslechnout její slova jako odpověď i příslib víry v působení Ducha Svatého na prvních nejvíce předsunutých bojištích, jimiž jsou lidská srdce. Nejde – ani v Sýrii – o vnější změnu politického systému, jde o obrácení srdcí k Ježíši Kristu, který přišel přinést Boží království do temnoty, v níž se satan vždy přítakáním člověka stává vítězem: do temnoty lidských srdcí.

Proto jsou modlitba a půst vyhlášené nyní papežem Františkem na vigílii svátku Narození Panny Marie nejsilnější odpovědí na výzvy biskupů: spojením se s Neposkrvněným Srdcem Matky Boží stojící pod křížem v odpovědi našim trpícím bratřím a sestrám v Sýrii a na Blízkém východě.

P. Oldřich

Den půstu a modliteb za mír v Sýrii – dokončení ze str. 2

světě. Lidstvo potřebuje vidět gesta pokoje a slyšet slova naděje a míru! Všechny místní církve prosím, aby kromě účasti na tomto postním dnu zorganizovaly také nějakou bohoslužbu na tento úmysl.

Prosme Marii, aby nám pomohla odpovědět na násilí, konflikt a válku silou dialogu, smíření a lásky. Ona je Matkou. Kež nám pomůže dosáhnout míru. Všichni jsme její děti. Pomoz nám, Maria, překonat tento obtížný moment a zasazovat se denně a v každém prostředí o budování autentické kultury setkávání a pokoje. Maria, Královno míru, oroduj za nás! Všichni: Maria, Královno míru, oroduj za nás!

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Zbavit někoho jeho viny

Odpustit všechno a všem, se z čistě lidského hlediska nedá po nikom požadovat. Odkud také brát k tomu sílu? Je to čirá milost, když se někdo k tomuto postoji odhodlá. Následující úvahy budou o tomto jedinečném daru Boha pro jeho věřící.

„Ale když lidem neodpustíte, ani váš Otec vám neodpustí vaše poklesky.“ (Mt 6,15) V tom spočívá velmi důležitý bod pro každého křesťana. Zažil jsem mnoho příkladů, které ukazují, že probování se k úplnému odpuštění odstraňuje zdánlivě nepřekonatelné překážky.

Prosím, zkoumejte se stále znova, podívejte se do svého srdce: Odpustil jsem skutečně všem opravdu všechno? V každém Otčenáši se modlíme: „Otče, odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.“ Tím tedy říkám: „Odpusť mi, jak jsem já sám odpustil.“

Přesně vzato to znamená: „Když já neodpustím – potom mi Bože také nemusíš odpouštět!“ To má spojitost s tím, že Ježíš ve své úplné vydanosti na kříži splatil opravdu všechnu vinu světa. Když je ale zaplácena, jak mám k ní ještě přihlížet? My křesťané se musíme stále znova snažit proniknout do této skutečnosti. I když můj protějšek – manžel, kolega v práci, soused, má stále viny, ale když je Ježíš Kristus splatil – pak u mě už také viny nemá. Ten, kdo si mě málo váží, uráží mě, pomlouvá, ubližuje mi, který mi opravdu zůstává dlužen nabízené – když připustím, že Ježíš tyto viny může zaplatit, ba když ho o to dokonce prosím, aby to udělal, pak je tato vina vymazána, skrze toho, který za to dal svůj život.

Říkám to v plném vědomí, protože vím, že zvláště u lidí, kteří se starají o apoštolát, Narušitel stále napadá jednotu a pokouší se poštvat jednoho proti druhému. Tu je nějaká informace poněkud pokroucená, je jinak pochopena, poselství je zkromoleno. A postižený začne pochybovat o všem, co bylo dobré.

Toto odpustit spotřebuje mnoho sil i v jinak dobrém apoštolátu. Proto v našich kruzích je stálá snaha o srdečné odpuštění něčím základním. V našich srdcích nesmí zůstat nic, co brání přízni a lásce.

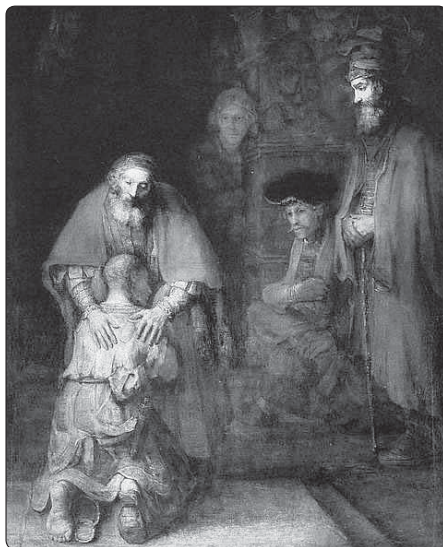
K tomu bych chtěl vyprávět jeden příběh, příhodu, kterou jsem prožil. Jednu

paní okolo třicítky, která měla jedno dítě ve školce, druhé v první třídě, opustil její muž tím způsobem, že ji ze dne na den ponechal bez finančních prostředků. Ve své nouzi začala pracovat načerno u jednoho hostinského. Ten ji koncem měsíce odkazoval s výplatou na příští měsíc. To se opakovalo a mladé mamince bylo jasné: Jsem mu vydaná napospas, nedá mi žádné peníze. To ženu mimořádně

Prosím, zkoumejte se stále znova, podívejte se do svého srdce: Odpustil jsem skutečně všem opravdu všechno? V každém Otčenáši se modlíme: „Otče, odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.“ Tím tedy říkám: „Odpusť mi, jak jsem já sám odpustil.“

rozhořčilo. Poprvé pochopila slovo Písma, že zadržovat mzdu je do nebe volající hřích. Od přátel si sice peníze vypůjčila, aby nějak vyšla, ale nemohla je splatit. Pro ni jako velmi spolehlivou osobu to bylo strašné!

Tato paní se po letech zúčastnila jednoho semináře o smíření. Byla tam vyzvána v jedné hře, aby vystoupila proti onomu hostinskému a aby mu odpustila. Její boj trval skoro tři dny. Všechno se v ni vzpíralo

lo. Tenkrát utrpená nouze a hořkost byly znovu živé. Dostalo se jí hluboce zraňujícího bezpráví! Proč musela teď odpouštět, když ten druhý ještě nic ze svého dluhu nevyrovnal? A teď by měla dokonce o odpuštění prosit! Doprovázena modlitbou a chválami se mohla třetího dne posadit a svému protivníkovi, který hrál hostinského, odpustit. „Ano, já ti odpouštím, prosím Boha o prominutí, že jsem tě nenáviděla... Ježíši, pojď teď do mého srdce a vysvobod' mě od všeho toho zla, co mě tak dlouho trápilo...“

Ve stejnou dobu, kdy na semináři zapasila o odpuštění, začal tento hostinský tuto paní horečně hledat. Protože se mezitím přestěhovala, žádná lehká záležitost

to nebyla. Konečně se mu podařilo najít její matku. Nedal jí pokoj, dokud mu neřekla, jak by mohl okamžitě kontaktovat její dceru. Ihned – to znamená ve stejný den, kdy se paní dopracovala k odpuštění – se u ní ohlásil, omluvil se jí a později jí vyplatil celou částku i s bohatými úroky.

Tenkrát mě poprvé napadlo, jak velmi ostatní svazujeme, když jim neodpustíme. Bylo pro mě konkrétně hmatatelné, že Bůh ten dluh zaplatil. Tady spočívá svoboda, ten humus, skrze který my sami můžeme odpustit. Tím držíme pevně to zlo v nich a v sobě.

Proto je důležité: Každý ať zkoumá svoje srdce. Snažte se o opravdovou hygienu srdce! Mnozí z nás se denně sprchují nebo omývají. Dbejte na to, abyste umývali také svá srdce. Tam nemá zůstat nic, co není odpuštěno. Když to tam kouše a bolí, protože jste ještě nestihli odpustit, protože ještě stále něco vystupuje na povrch, pak prostě Pána a řekněte mu: „Ježíši, já chci odpustit – prosím, pomoz mi!“ Třeba budete muset ještě dodat: „Já to ještě nezvládnou, ještě stále to bolí! Ale prosím, pomoz mi!“

Slibuji vám: To vytvoří prostor pro Ducha Svatého ve vzájemnosti, prostor, který si sami nemůžete dát. My jako křesťané máme svobodu žít jako smíření lidé! O co více v to věříme, o to více se to děje, nezávisle na tom, čím se zabýváme.

Jinak řečeno: Hříchy někoho jiného nesmí překážet mojí blaženosti v Pánu. Skoro bych mohl říci: Já mám „právo“ být od těchto hříchů osvobozen. ►

► Mluvíme tady o něčem, co je vlastně otevřeno jenom křesťanům, co se na čisté psychologické úrovni nedá uskutečnit. Když mi někdo ublíží nebo mi přivodí těžké trauma, pak se stalo něco zlého a způsobilo škodu. Odpouštět v křesťanském smyslu neznamená tuto škodu přehlížet, relativizovat, nebo dokonce potlačovat. Co je dobré, je dobré. Co je zlé, je zlé. Co je zraněné, je zraněné. Nic není potlače-

no. Ani tím, když si později uvědomujeme, jak se to stalo, a určitým způsobem získáme pochopení.

Ne! Křesťan je uveden do pravdy. Je mu jasné: byl jsem zasažen a zraněn! Boli to – možná velice. Potřebuje vykoupení – od někoho, kdo má větší moc, dokonce úplnou moc!

Tak budeme my křesťané uvedeni k tomu, že odpuštění je stejně význam-

né: Všechno předat Ježíšovi. „Pane, předávám Ti pachatele... Ty jsi spravedlivý a milosrdný. Ty jsi řekl, že já nemám soudit, udělej s ním, co považuješ za správné. Ty jsi Bůh. Pane, předávám Ti tento čin, já nevím, k čemu jsi jej dopustil, ale chci věřit, že Tvoje prozřetelnost obrátí všechno k dobrému a přinese plody. (srov. Kol 1,24) Pane, dávám Ti také svoje rány, protože skrze Tvoje rány jsem byl vysvobozen. Tedy: ne že budu uzdraven – já jsem uzdraven. A to si teď uvědomuji. Jako křesťan mám právo na to, být od těchto věcí osvobozen.“

Chtěl bych vás dnes všechny povzbudit: Volejte Ducha Svatého a podívejte se v jeho světle do sebe samého. Pak tam najdete věci, které tam leží 40 let nebo déle, věci, které jste už snad přijali jako dědictví – předejte to všechno Pánu!

Aby se vám to podařilo, chtěl bych ukázat na dvě perspektivy, které naše víra otevírá, ale nejsou uzavřeny ani nekřesťanům. Ta první: Dílo Boží, jeho stvoření, je zlem zkráceno, poškozeno nebo úplně zničeno. Jako křesťanům je nám dána naděje, že Bůh ve svém vykoupení vždy znovu vytvoří to větší a krásnější, co bylo dříve a co bylo ztraceno. To je křesťanská víra. Kdyby to Bůh nemohl a nechtěl, nedopustil by ve své všemohoucnosti a dobrotě zlo. Proto také zpíváme o Velikonocích: „Ó, šťastná vina, pro kterou přišel Vykupitel tak vznešený!“ Nevěřící člověk nemá tuto perspektivu. Jak by mělo tedy být odpuštěno, když bylo něco zničeno, co nikdo nemůže napravit?

Druhá perspektiva je tato (byla obsažena v mém primičním proslovu): „Jeho ranami jste byli uzdraveni.“ (1 Petr 2,25) Jeho rány skrývají moje uzdravení do svobody odpuštění. O tom jsme už mluvili.

Další rozměr bude vyjádřen v tom, že si uvědomíme, že podle výkladu svatého Pavla jsme tělem Kristovým, jako pokřtění a birmovaní jsme zahrnuti do spásného konání Božího, přijati do životního osudu Ježíše Krista. Ve spojení s Kristem budou našimi ranami uzdraveni také jiní. Tak bychom si měli snad také vysvětlovat slova Pavlova z listu Kolosanům, že pro Církev doplní na svém těle, co ještě chybí. Právě v tom spočívají ty duchovní oběti, které klademe na oltář při mši svaté.

Z tohoto pohledu vyplývá také nová svoboda. Ano, já mohu být zraněný – ja-

Odpustit, když se ten druhý neomluví?

Někomu odpustit připadá těžké. Instinktivně pocítujeme odpuštění, které dáváme někomu, kdo nás napadl nebo urazil, jako nějaký druh vzdání se sebe, frustrace, pokoření.

Nelpět na svém právu; nemstít se, neprovádět skutky odplaty – kde nám vnitřní hlas říká, že by to bylo skutečně zasloužené. A potom ještě: jak po nás evangelium požaduje konat dobro těm, kdo nám ublížili – není to výraz slabosti? Nenapomáhá to nespravedlnosti? Nenabádá to zlé lidi, aby stejně konali dále?

A tak snadno přijdeme na myšlenku: Odpustit ano, ale jen tehdy, když člověk, který se dopustil nespravedlnosti, to přizná a poprosí o odpuštění.

Na to je jasná a jednoznačná odpověď: Je to omyl na celé čáře. Odpuštění je jednostranný akt. To se může zdát být v očích světa jako slabost, v očích Božích ale jako síla. Svatý Pavel to ví ze zkušenosti a učí ve svých dopisech: Syn Boží nečekal na naši lítost a obrácení a už vůbec ne na naši svatost, aby nám odpustil.

Milost je podle evangelia přesně opakem této nesprávné logiky. Protože Kristus zemřel za bezbožníky v okamžiku, kdy jsme byli ještě úplně slabí – kdy sotva kdo by byl připraven za spravedlivého dát život. (...) Ježíš za nás umřel, když jsme byli ještě hříšníci. Tak velká je moc lásky: nad zlem zvítězí dobrem. Je to odpuštění, které mi pomáhá k obrácení, milosrdenství, které mě zachraňuje. A jaké odpuštění? To darované na kříži! Rány, které jsem Mu způsobil, ty mě zachraňují.

Někdo by mi mohl oponovat: Když konám svátost pokání, musím přece vy-

jádit lítost, udělat pevné předsevzetí, že už nebudu hřešit. Neznamená to nutný předpoklad k tomu, abych dostal odpuštění, že lituji svých chyb? Určitě. Je to předpokladem pro to, že mohu přijmout odpuštění. Protože Bůh mi poskytuje odpuštění nepřetržitě a bezpodmínečně.

(...) Tady máme co do činění s jednou z těch typických polopravd, které se nakonec odhalí jako úplný omyl. Jedna věc je, že se odpuštění nabízí. Druhá věc je, že se také přijímá. Když například zpovědník zjistí, že kajícník sice hříchy uznává, ale vůbec nejeví úmysl na tom něco změnit, může mu dát požehnání, ale nikoliv rozhrěšení. Jinak by to byla čistá, bezobsažná formalita. Nesmíme zapomínat, že to nejsou těžké hříchy, které satana a nekajícího člověka přivedou do pekla, nýbrž absence lítosti nad nimi.

Tyto úvahy musíme převést na konfliktní vztahy. Není mým úkolem, abych změnil srdce svého nepřítel. Mojí povinností je, za něho se modlit a jeho navzdory všemu milovat. Jinak vyjádřeno – proměnit svoje vlastní srdce. Já nečekám, až padne přede mne na kolena, ani se jej nepokouším dobrotou pokořovat, také toužebně nevyhlížím den, kdy konečně své chyby uzná. Ale rozlišuji, co udělat, od toho, kým je. Jako dítě Boží a jako ubohý hříšník odpouštím – alespoň vnitřně nebo slovem, znamením, když se naskytne možnost. Odpuštění je opravdu dar. Ten druhý má svobodu udělat s ním, co chce. Může je ignorovat, přijmout, odmítnout. Ale já vím: na dlouhou dobu vítězí milosrdenství.

Alain Bandelier

Z VISION 2000 - 2/2013 přeložil -mp-

► ko Ježíš. Moje vydanost života se do toho uzavírá. To se děje nejrůznějším způsobem: např. když vaše děti křičí ve tři hodiny v noci, když mají dáivý kašel a vy musíte vstávat z postele, to stojí kousek života. A když potom, po dvaceti letech života pro děti, zažijete odmítnutí nebo nevědek... Ano, to bolí!

Může taková bolest přinést nějaký užitek? Ano, protože prožijeme něco z nevděčnosti, kterou zakouší Pán. Když se nám pak stále více daří, oduševnění bezpodmínečnou láskou Kristovou, zůstat v lásce a dobrotě, zakusíme novou svobodu a pocit vykoupení.

Shrňme si ještě jednou, co jsme řekli. V Ježíši najdu svobodu, jak se postavit ke každé vině – vlastní i cizí.

Adrienne von Speyer, jedna lékařka obrácená na katolickou víru, uvedla jako hlavní důvod svého obrácení zpověď a vydala o tom krásnou knihu. V ní popisuje, že to první a nejkrásnější u zpovědi je, že všechno, co bylo, smí přijít na světlo. Nemusím už nic utajovat. Před Bohem smí být vyjevono všechno, tak jak se to stalo. Tak mám jako křesťan svobodu postavit se ke každé vině. Postupně se otevírá ve světle ukřižovaného Spasitele vlastní smysl utrpení a smrti.

Bez křesťanského pohledu víry by musel člověk vinu zlehčovat, potlačovat nebo prohlašovat za normální. To prožíváme v naší době v mnoha oblastech života společnosti. V neposlední řadě proto se v ní jedná stále tvrději a nesnášenlivěji vůči slabosti a křehkosti lidské. To je obrácená strana, když už není žádné místo, kde se může vina ostranit. Protože v Ježíši Kristu máme Vykupitele, je možné zbavit se viny. Je to jedinečná a jediná cesta k úplnosti a ke svatosti.

Proto ještě jednou: Odpustit znamená předat všechnu vinu Ježíšovi. Když vezmu vážně vykoupení v Ježíši Kristu, musím všem všechno odpustit a zbavit je jejich viny.

* * *

P. Dr. Anton Lässer je ředitelem interdiecézního kněžského semináře Leopoldinum v Heiligenkreuz u Vídně. Jeho příspěvek je přepracovaným výtahem z jeho přednášky pro spolupracovníky Radia Maria Österreich.

Z VISION 2000 - 2/2013 přeložil -mp-

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

přišel na svět, aby zachránil hříšníky. Já mezi ně patřím na prvním místě. Ale právě proto jsem došel milosrdenství, aby tím Ježíš Kristus na mně jako na prvním ukázal celou svoji shovívavost; já jsem měl být příkladem pro ty, kdo v něho v budoucnosti uvěří, a tak dosáhnou věčného života. Králi věků, Bohu nepomíjejícímu, neviditelnému, jedinému, buď čest a sláva na věčné věky. Amen.

Evangelium - Lk 15,1-32

Do Ježíšovy blízkosti přicházeli samičelníci a hříšníci, aby ho slyšeli. Farizeové a učitelé Zákona mezi sebou reptali: „Přijímá hříšníky a jí s nimi!“ Pověděl jim tedy toto podobenství: „Kdo z vás, když má sto ovcí a jednu z nich ztratí, nenechá těch devětadvadesát v pustině a nepůjde za tou ztracenou, dokud ji nenajde? A když ji najde, s radostí si ji vloží na ramena. Až přijde domů, svolá své přátele i sousedy a řekne jim: ‚Radujte se se mnou, protože jsem našel svou ztracenou ovci.‘

Říkám vám, že právě tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který se obrátí, než nad devětadvadesáti spravedlivými, kteří obrácení nepotřebují.

Nebo která žena, když má deset stříbrných mincí a jednu z nich ztratí, nerozsvítí svítilnu, nevymete dům a nehledá pečlivě, dokud ji nenajde? A když ji najde, svolá své přítelkyně i sousedky a řekne jim: ‚Radujte se se mnou, protože jsem našla stříbrnou minci, kterou jsem ztratila.‘

Právě tak, říkám vám, mají radost Boží andělé nad jedním hříšníkem, který se obrátí.“

Dále řekl: „Jeden člověk měl dva syny. Mladší z nich řekl otci: ‚Otče, dej mi z majetku podíl, který na mne připadá.‘ On tedy rozdělil majetek mezi ně. Netrvalo dlouho a mladší syn sebral všechno, odešel do daleké země a tam svůj majetek rozmařilým životem promarnil. Když všechno utratil,

nastal v té zemi velký hlad a on začal mít nouzi. Šel a uchytil se u jednoho hospodáře v té zemi. Ten ho poslal na pole pást vepře. Rád by utišil hlad lusky, které žrali vepři, ale nikdo mu je nedal.

Tu šel do sebe a řekl: ‚Kolik nádeníků mého otce má nadbytek chleba, a já tady hynu hladem! Vstanu a půjdu k svému otci a řeknu mu: Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už nejsem hoden, abych se nazýval tvým synem. Vezmi mě jako jednoho ze svých nádeníků!‘ Vstal a šel k svému otci. Když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnut soucitem přiběhl, objal ho a políbil.

Syn mu řekl: ‚Otče, zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě. Už nejsem hoden, abych se nazýval tvým synem.‘ Ale otec nařídil služebníkům: ‚Honem přineste nejlepší šaty a oblečte ho, dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy! Přiveďte vykrmené tele a zabijte je! A hodujme a veselme se, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zas nalezen!‘ A začali se veselit.

Jeho starší syn byl právě na poli. Když se vracel a byl už blízko domu, uslyšel hudbu a tanec. Zavolal si jednoho ze služebníků a ptal se ho, co to znamená.

On mu odpověděl: ‚Tvůj bratr se vrátil a tvůj otec dal zabít vykrmené tele, že se mu vrátil zdravý.‘ Tu se (starší syn) rozzlobil a nechtěl jít dovnitř. Jeho otec vyšel a domlouval mu.

Ale on otci odpověděl: ‚Hle, tolik let už ti sloužím a nikdy jsem žádný tvůj příkaz nepřestoupil. A mně jsi nikdy nedal ani kůzle, abych se poveselil se svými přáteli. Když ale přišel tenhle tvůj syn, který prohýřil tvůj majetek s nevěstkami, dals pro něj zabít vykrmené tele!‘ Otec mu odpověděl: ‚Dítě, ty jsi pořád se mnou a všechno, co je moje, je i tvoje. Ale máme proč se veselit a radovat, protože tento tvůj bratr byl mrtev, a zase žije, byl ztracen, a je zase nalezen.‘“

Terezie Neumannová - život z Vykupitele

V roce 2005 byl zahájen proces blahorečení velké německé mystičky 20. století

Terezie se narodila 8. dubna 1898 v Konnersreuthu, malé bavorské vesničce blízko českých hranic. Byla nejstarším dítětem z jedenácti sourozenců. Otec Ferdinand byl krejčím, matka Anna pracovala na poli, pokud jí to dovolovala starost o rodinu a dům. Ferdinandovi nechyběli zákazníci, ale často nezapltili a on se styděl peníze vymáhat... Paní Neumannovou bylo možno srovnávat se ženou statečnou z Písma: odvážná, se smyslem pro domácnost, klidné myslí, zbožná a dobročinná - a všechny tyto vlastnosti dovedla zprostředkovat svým dětem.

Rodina byla chudá na materiální hodnoty, ale bohatá na hodnoty duchovní. Rodiče byli přesvědčení katolíci. Dovedli svým dětem poskytnout solidní křesťanské vzdělání a dávali jim dobrý příklad. Po nedělní mši svaté musely děti od určitého věku umět vyprávět obsah kázání. Když dorůstaly, rodiče pozorně sledovali, s kým se stýkají. Přes chudobu a časté odříkání tato rodina dobře znala radost Božích dětí. Panovalo v ní pokojné a srdečné klima.

Terezie chtěla být od nejútlejšího věku misionářkou. S tímto přáním se svěřila rodičům. Musela však čekat, až jí budou moci postrádat. Po obecné škole dostala místo u sousedního sedláka. Nejenže ji rodiče nemuseli už živit, ale mohla je ještě ze svého skromného platu podpořit. Byla robustní a polní práce vykonávala velmi ráda, tak jako měla ráda všechno, co souvisí s přírodou, krajinou, se zvířaty a květinami. Jednoho dne viděla, jak selka dala do polévky máslo. U své matky to ještě nikdy neviděla a pomyslela si, že selka je asi roztržitá. Vyprávěla to mamince, která jí řekla: „Ale jistě, mé dítě, to je docela normální. Když to nedělám u nás, tedy proto, že si to nemůžeme dovolit.“

Zranění - obrát v Tereziině životě

V roce 1914 bylo Terezii 16 let. Její otec musel narukovat. Musela mu slíbit, že neodejde do kláštera před jeho návratem z vojny. Na selském dvoře, kde pracovala, bylo stále více práce, protože muži byli jeden po druhém povoláváni na vojnu.

Ferdinand Neumann se vrátil domů 9. března 1918. Den nato se Terezie stala obětí nehody, která měla následky pro celý její život. Ráno se na sousedním selském dvoře rozpoutal požár. Tehdy ještě neměli hasičské stříkačky. Řada lidí si podávala kbelíky s vodou z ruky do ruky. Tereza pomáhala tak horlivě, že po dvou hodinách vyčerpáním upadla. Poranila si páteř. Dvě plotýnky stlačily míchu. Přes bolesti došla ještě domů a po několik dnů se pokoušela vést normální život. Ale přes všechno přemáhání bolesti to nešlo: musela ulehnout. Její zdravotní stav se zhoršoval, ztrácela vědomí. Přes všechnu péči lékaře doma a následně lékařů v nemocnici bylo pro ni stále těžší se pohybovat a k tomu měla poruchy vidění. V březnu 1919 úplně ochrnula a oslepla.

Nejvíce ji tížila skutečnost, že se musela zřici svých plánů stát se misionářkou, a vědomí, že se stala zátěží pro svou rodinu. Jednou se svěřila svému bratru Ferdinandovi, že potřebovala dva roky, aby se s tím vyrovnala.

Největší útěchou jí byla Nejsvětější svátost, kterou jí denně přinášel pan farář, a modlitba. Její otec jí přinesl z Francie obraz malé Terezičky (tehdy ještě nebyla ani blahoslavená, ani svatá). Malou

Terezie Neumannová

karmelitku z Lisieux si zamilovala a měla k ní velkou úctu.

Uzdravení

29. dubna 1923 byla Terezie Martinová - karmelitka Terezie od Dítěte Ježíše - prohlášena za blahoslavenou. Okamžitě toho využila k dobru své jmenovkyně, která před čtyřmi roky ztratila zrak.

Ferdinand, bratr Terezie Neumannové, vypráví: „Když náš otec šel v šest hodin ráno poprát Rézi dobré ráno, neviděla ho a brzy opět usnula. Ve spánku cítila, že její poduška pod hlavou byla drsná a škrábala ji. Okolo sedmé se znovu probudila: uviděla své ruce, svou postel, světlnici se vším, co tam bylo. Chtěla, aby přišla její matka, a klepala proto holí na podlahu. Přišla však její sestra Krescencie. Za ta čtyři léta hodně vyrostla, a Rézi ji nemohla poznat. Prosila, aby zavolala matku. Sotva matka vkročila, Rézi jí sdělila, že už může zase vidět. Matka si myslela, že Rézi je v deliriu. Na její důrazné prosby jí ukazovala různobarevné květiny a Rézi je přesně popsala.“

Nato přišla celá rodina a Terezie všechny poznala... Bez zaváhání připsali uzdravení nové blahoslavené. Rok předtím řekl lékař: „Pro její oči už není žádná naděje. Může být uzdravena jedině zázrakem.“ A ten zázrak se stal.

Ochrnutí se vůbec nezlepšilo. Karmelitka z Lisieux však zasáhla znovu. 27. dubna 1925 byla Terezie z Lisieux prohlášena za svatou. P. Naber, farář z Konnersdorfu, zaznamenal ve svém deníku: „Onoho dne jsem byl zavolán k nemocné. Našel jsem ji s vyjevenými očima, dívala se na něco před sebou a vztahovala ruce tímto směrem. Její tvář zářila. Najednou se posadila. To nemohla udělat už po šest let. Prohlásila, že už může opět vstát a běhat. Její levá noha, která byla již šest měsíců zkroucena doprava, byla opět normální. Okamžitě vstala a šla - opřena o svého otce - přes světlnici. Vyprávěla, že najednou, když se modlila, objevilo se před jejíma očima světlo a velice srdečný hlas se jí tážal, zda by chtěla být uzdravena. Odpověděla, že pro ni je všechno dobré: být uzdra-

vena, nebo zůstat nemocná, nebo zemřít – tak, jak Bůh chce. Nato jí hlas odpověděl, že ještě tento den může vstát a chodit, ale že bude ještě mnohem více trpět a že žádný lékař ji z toho nebude moci vyléčit. »Pomohla jsem ti dosud a budu ti pomáhat i v budoucnosti!« Hlas ještě k tomu dodal: »Napsala jsem, že utrpením se zachrání více duší než nejlepším kázáním.«

Farář Naber hned poznal tuto větu z dopisu, který psala Terezička z Lisieux jedné misionářce. Nebylo tedy žádné pochybnosti o identitě té, která vyprosila Rézino uzdravení.

Obě vykloubené plotýnky zaujaly normální postavení a ochrnutí zmizelo. Terezie chodila ještě několik měsíců o holi. 30. září – ve výroční den úmrtí sv. Terezie – se objevilo opět nadpřirozené světlo a též hlas sdělil nemocné, že Bůh chce, aby od nynějška chodila bez pomoci, což se také stalo.

Mystické fenomény – stigmata

Terezie přijímala bezpodmínečně Boží vůli („vše bude pro mne dobré, tak jak se Bohu líbí“). O několik měsíců později dostala Terezie postupně stigmata. V únoru 1926 byla postižena nevolností, která ji přinutila zůstat až do Velikonoc na lůžku. V noci ze čtvrtka 4. března na pátek 5. března měla náhle vizi Ježíše, který klečí v Getsemanech. Slyší, jak se modlí, a vidí, jak apoštolové spí. Když na ni Vykupitel s láskou pohleděl, ucítila v krajině srdeční tak silnou bolest, že uvěřila, že zemře. Když byla opět při smyslech, uviděla, že část jejího těla byla zaplavena krví a že na levé straně se otevřela rána, která krvácela až do příštího dne. O týden později viděla opět ve stejnou hodinu Ježíše v Olivové zahradě. Tentokrát však byla přítomna i bičování. V následujícím týdnu viděla také ještě korunování trním a pokaždé silně krvácela rána na jejím srdci. V pátek pašijového týdne byla u toho, když Ježíš nesl kříž, a na její levé ruce se utvořila rána. Následující týden byla svědkyní celého utrpení a nyní se vytvořily rány na její pravé ruce a na nohou. Tentokrát rodiče zavolali faráře, který ve svém deníku píše: „Naříkala jako mučednice. Její oči byly podlité krví, dva potůčky krve stékaly po jejich lících. Byla bledá jako umírající. Až do 15. hodiny, smrtelné hodiny Kristovy, trpěla hrozným smrtelným strachem, po-

Terezie Neumannová (kolem roku 1926)

tom byla klidnější. V Neděli velikonoční Tereza cítila, že se její stav lepší po tom, co měla vidění Zmrtvýchvstalého a mohla postel opustit.“ Zpráva o vizi Kristova utrpení a zmrtvýchvstání i zpráva o stigmatách se rozšířily rychlostí větru. Všichni ji chtěli vidět. Terezie Neumannová by byla raději zůstala skryta. Skutečnost, že je nyní v zorném poli mnoha návštěvníků, jí byla svrchovaně nepříjemná a tak to zůstalo až do konce jejího života.

Zpočátku nikdo nechtěl Terezii a její rodině věřit, že stigmata jsou nadpřirozeného původu, a pokoušeli se je léčit. Ale i ten nejlehčí obvaz působil Rézi hrozně bolesti, takže museli od těchto pokusů ustoupit. Každý čtvrtek večer začaly rány opět krváčet. V pátek dosáhly bolesti svého vrcholu, zatímco sobota byla opět zcela normálním dnem. Tak to zůstalo až do její smrti.

Stigmata krvácela jen při vizích Kristova utrpení. Působila však bolesti trvale, takže Terezie při pozdravení nepodávala ruku, nýbrž jenom prst. Nemohla také postavit svoje chodidla plně na zem a při chůzi je musela stavět šikmo.

Půst s konečnou platností

Od Vánoc 1926 cítila Terezie silný odpor vůči všem jídlům a nápojům. Spokojovala se s několika kapkami vody, aby mohla polykat denní svaté přijímání. Po několika měsících přestala dokonce požívat i tuto vodu, takže až do své smrti – to znamená po 36 let! – nepožila kromě Eucharistie ani gram potravy a ani kapku nápoje. Táza-li se někdo, z čeho žije, odpovídala:

„Z Vykupitele.“ Vážené osobnosti se přirozeně „ve jménu vědy“ zdráhali tomu věřit. Lékaři tvrdili, že není možné přežít 11 dní bez požití tekutiny. Byly proto provedeny velmi přísné kontroly. Po dva týdny byla Terezie ve dne v noci hlídána lékaři (mezi nimi byl též jeden protestant) a čtyřmi zdravotními sestrami, které se střídaly. Museli nakonec přiznat, že to nebyl žádný podvod a Terezie není žádná simulantka. Samozřejmě se vždycky najdou lidé, kteří nevěří v nic nadpřirozeného, a budou tyto události popírat. Tyto lidi nepřesvědčí nikdo a nic, kromě milosti.

Terezie Neumannová tedy žila 36 let jenom z denního přijímání Těla Páně. Na žádost biskupa z Regensburgu bylo provedeno přísné vyšetřování. Každý týden ztrácela dvě až tři kila tělesné váhy krvácením při vizi Kristova utrpení. Během několika dní se však váha zase vyrovnala. Neřekl Pán po rozmnožení chlebů v synagoze v Kafarnaum: „Mé tělo je skutečně pokrm a má krev skutečně nápoj“? U Terezie Neumannové se tato Kristova výpověď naplnila do písmene.

Extáze a vidění

Od toho okamžiku, kdy Terezie obdržela stigmata, až do své smrti mívala vidění. Nejvíce to byla vidění z Ježíšova života od zvěstování až po jeho nanebevstoupení. Viděla též život Matky Boží, apoštolů a jiných světců jako biblické scény. Tato vidění měla ve stavu extáze. V tomto stavu nevnímala okolní svět, necítila nic, když ji štípali, nerušilo ji, když na ni zaměřili silné světlo (5000 W). Na jejím obličejí se dalo poznat, zda se jedná o příjemné nebo tragické události.

Každý týden měla ve svém těle účast na Kristových utrpeních, když je viděla.

Po skončení extáze se Terezie ocitla v mezistadiu, které bylo nazváno „nadpřirozený stav klidu“. V tomto stavu mohla vyprávět, co všechno viděla a slyšela. Mohla mluvit v jazycích, které se nikdy neučila a kterým nerozuměla: aramejsky slova Ježíšova a slova Gabrielova při zvěstování. Latinsky opakovala plány římských vojáků. Francouzsky mluvila, když viděla lurdskou Bernadettu, portugalsky a též v jiných jazycích, ačkoliv uměla mluvit jen nářečím svého kraje (neuměla spisovnou němčinu). Ježíšovy pašije viděla vždy v 45 obrazech – od Poslední večeře přes smrtelný strach

v Olivové zahradě, zatčení Ježíše, jednání před veleknězem, noc ve vězení, kde se čekalo na příhodnou hodinu k předvedení Ježíše k římskému prokurátorovi, jednání před Pilátem a Herodem, bičování, korunování trním, odsouzení Ježíše, křížovou cestu, ukřižování, až po tři hodiny agonie Vykupitele na kříži. Obrazy jí byly ukázány přesně v hodinu, ve kterou se historicky udály. Tedy od čtvrtého večera do pátku 15 hodin.

Pro úplnost musíme říci, že vize Terezie Neumannové nastupovaly spontánně na jakémkoliv místě, aniž by si to přála nebo měla předtuchu: v její světnici nebo v kterékoliv jiné místnosti, v kostele, v autě, u přátel, při práci v zahradě, zkrátka v těch nejrůznějších situacích.

Jiné mystické fenomény

Když kněz podával Terezii Nejsvětější svátost, přišla do extáze a viděla Ježíše v podobě novorozeného. Poprvé se jí to stalo v den jejího prvního svatého přijímání (1909) a ve své prostotě si myslela, že se tak děje všem ostatním dětem. V té době ještě Pius X. nedoporučil častější svaté přijímání a kněží nechtěli nechat přijímat děti více než třikrát nebo čtyřikrát v roce. Terezie přijímala častěji, aniž by šla ke knězi: Hostie opustila svatostánek a přišla přímo do jejích úst, kde zmizela, aniž by jí Terezie musela polknout. Svědky této události bylo mnoho osob.

Terezie mohla také někdy číst v duších. Bylo to pro ni velmi užitečné, aby mohla poradit lidem, kteří ji o to prosili. Jednoho dne, kdy byla ve svém pokoji ve stavu extáze a bylo tam mnoho lidí „jako diváci“, řekla náhle: „Mezi námi je jeden odpadlík, který zradil Pána.“ Všichni se na sebe dívali. Jeden muž opustil místnost. Vědělo se, že byl knězem a nechal se laicizovat. Terezie ho zatím vůbec neznala.

Jako jiní mystikové (mezi nimi P. Pio) měla dar bilokace: bylo jí možno vidět současně na dvou různých místech. Jednoho dne si jeden zoufalý muž chtěl vzít život. Najednou se před ním objevila Terezie (která neopustila svůj pokoj) a odvrátila ho od jeho úmyslu. Jindy kněz, jenž vedl život, který by se nedal označit za chvályhodný, v okamžiku přijímání viděl před sebou Terezii s jejími stigmaty, jak pláče. Rozhodl se změnit svůj život a jeho obrácení bylo trvalé.

*Terezie Neumannová
na smrtelné posteli*

Terezie byla připravena trpět, aby zachránila duše a svým lidským bratřím zjedнала ulehčení. Tak vzala často na sebe utrpení duši v očistci, aby urychlila jejich vysvobození.

Vytrpěla bolestivou otravu krve, aby osvobodila jednoho kněze ze závislosti na alkoholu. Vzala na sebe také revmatické bolesti svého faráře, který byl od nich opravdu okamžitě osvobozen.

Vzala též na sebe nemoc jednoho seminaristy, který onemocněl tuberkulózou hrtanu, aby mu umožnila dokončit studia a stát se knězem. „Utrpení není pro nikoho příjemné, pro mne ne více než pro ostatní, ale dělám to ráda pro vůli Pána, který mi utrpení pošle.“

Viděla zemřelé v nebi nebo v očistci, ale zdá se, že nikdy nenahlédla do pekla. Když zemřela její sestra Otilie, viděla, jak její matka, její bratr Engelbert (který zemřel v roce 1949 ve věku 45 let), její bratr, který zemřel docela maličký, a strážný anděl Otilie přišli, aby Otilii odvedli. Pak přišel Ježíš, pohlédl shovívavě na Otilii a vzal všechny s sebou.

Denní život

I když se mystické fenomény odehrávaly téměř denně, nepřekázelo jí to přes její ustavičné bolesti konat běžné práce ženy v domácnosti. Starala se o dům, zahradu, zvířata – a k tomu měla mnoho návštěv: kněze, biskupy, kardinály, šlechtice a zcela obyčejné lidi. Musela též odpovídat na nesčetné dopisy, které denně dostávala.

Navštěvovala nemocné a pečovala o ně (tehdy ještě nebyla v Konnersreuthu žádná zdravotní sestra a Terezie se ujala toho úkolu). Kromě toho denně chodila na mši svatou a modlila se jak ve dne, tak v noci. Když to všechno zvážíme, máme představu o průběhu jejího dne.

Svími zahradními květinami zdobila nejen dům (před všemi okny měla květiny), nýbrž především farní kostel. Pracovala tak dlouho na jedné kytici, až ji považovala za dokonalou. Byla proto v kostele někdy až do půlnoci. Květiny a zvířata byly pro ni mistrovská díla Stvořitele a nepřestala je obdivovat. Měla voliéra a mnoho akvárií, ponyho, který tahal její voziček, když jezdila za nemocnými nebo na nákupy. Když ji někdo svezl autem, bylo to pro ni příležitostí obdivovat krajinu a děkovat Tvůrci této krásy. Mnoho lidí se ptalo, jak mohla zdolat tolik práce, když jí denně dlouhé hodiny zabraly mystické fenomény. Její tajemství je prosté: spávala v noci průměrně jednu hodinu...

Poslední dny Tereziina života

Terezie Neumannová měla léta nemocné srdce a snahy lékařů vyléčit ji zůstaly bez úspěchu. Dne 15. září 1962 dostala tak prudký záchvat, že už nemohla ležet a musela být na lůžku podepřena poduškami vpravo i vlevo. Už nepovstala. Kněz jí měl 18. září přinést v poledne Nejsvětější svátost, ale nechala ho rychle zavolat už v 11 hodin. Hostie, když ji kněz vložil do úst Terezie, zmizela, aniž by bylo vidět sebemenší pohyb polknutí. Po mnoho let se Hostie v ní nerozpouštěla, tak jak k tomu dochází u nás, ale zůstala neporušena až k příštím přijímání. Proto mohla Terezie také říkat: „Žiji z Vykupitele.“

Pan farář se vrátil zpět do kostela do zповědnice. Rézina sestra Marie ho tam doprovodila. O několik okamžiků později uslyšela Rézin zvonek. Přišla k sestře, ta však už byla na cestě ke Kristu, kterého v celém svém životě tak žhavě milovala. Marie nechtěla věřit svým očím. Terezie během svých extází často působila dojmem, že je mrtvá: tentokrát však byla mrtvá skutečně.

Její pohřeb se konal 22. září 1962. Zúčastnilo se ho více než 10 000 lidí, kteří přišli z Německa a z celé Evropy. Terezie byla pohřbena vedle své sestry Otilie. Její hrob je stále cílem mnoha poutníků. Kněz, který vedl pohřební bohoslužbu, uzavřel své kázání slovy žalmisty, která se tak hodila k Terezii: „Být Bohu blízko je mým štěstím. Bůh je mým podílem na věky.“

*Z Maria Heute 3/1998
přeložil -fš-*

Hledejte a naleznete

Ježíš Kristus nás ujistil, že každý, kdo upřímně hledá pravdu, zcela jistě ji najde (srov. Lk 11,9) a bude v ní odpověď na otázku o konečném smyslu lidského života. Neuvěřitelný příběh obrácení Scotta Hahna, jednoho z nejvýznamnějších současných amerických katolických teologů, svědčí o tom, že upřímné a nekompromisní hledání pravdy vede vždy k odhalení, že plnost Božího zjevení je možné najít pouze v katolické církvi.

Scott Hahn zjistil, že katolická církev je jeho rodinným domem, v němž Ježíš Kristus zve všechny hříšníky bez výjimky k jednotě se sebou; prošel fascinující duchovní a intelektuální cestou od pohrdání a nenávisti ke katolické církvi k tomu, že v ní objevil největší poklad, jaký Bůh daroval celému lidstvu.

Hahnovy kořeny

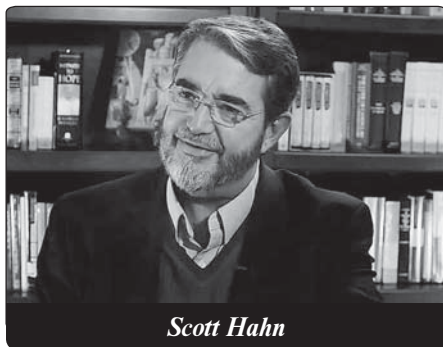
Scott Hahn se narodil v tradiční protestantské rodině a byl pokřtěn v církvi presbyteriánské. Jako mladík zcela přestal své náboženství praktikovat a začal vést nezřízený způsob života. Po spáchání několika přestupků se octl před soudem pro nezletilé. Byl odsouzen podmíněně na šest měsíců. Díky pohledné dívce Kathy se začal účastnit křesťanského hnutí Young Life, jehož cílem byla evangelizace mezi problémovou mládeží. V průběhu rekolekce ho oslovila výzva jejího vedoucího, aby se účastníci tehdy, když k nim přichází pokušení vnímat své hříchy lehkovážně, dlouze zahleděli na Krista visícího na kříži. Scott si uvědomil, že i jeho hříchy měly podíl na Ježíšově ukřižování, a proto se rozhodl svůj život zcela svěřit Kristu. Od tohoto okamžiku se v něm odehrála tak radikální změna v jeho myšlení, hodnotách a jednání, že ho opustili všichni jeho dosavadní kumpáni. Scott se zamiloval do Pisma svatého a Martin Luther a Jan Kalvín se pro něj stali největšími autoritami ve věcech víry. Přijal všechny výhrady a antipatie ke katolické církvi, které byly mezi protestanty pěstovány, nabyt přesvědčení, že katolická víra v reálnou přítomnost Krista v Eucharistii je naprosté blouznění. Nenáviděl katolickou církev, a proto se snažil všemi způsoby přesvědčovat katolíky, aby se vzdali všech pověr a bludů, jichž se drželi – o tom byl naprosto přesvědčený. Udivovala ho také nechápavost mladých

katolíků, s nimiž byl v kontaktu, kteří neznali Bibli, základy katechismu a učení vlastní církve.

Scott se po ukončení kolegia toužil stát pastorem, aby mohl vést lidi k Ježíši, a proto se pustil do magisterského studia v oboru Pisma svatého a teologie. V té době spolu se svou milovanou dívkou Kimberly 18. srpna 1979 uzavřeli manželskou smlouvu, v níž do centra svého manželského života postavili Ježíše a byli ochotni přijmout pět nebo šest dětí.

Bez kompromisů

Scott byl v hledání pravdy nekompromisní. S posedlostí pečlivého detektiva začal hledat v textech Pisma odkazy, podle nichž je v protestantské církvi učení Bible vyhlášováno a uváděno do života. V tomto hledání se mu stal nejbližším spolupracovníkem a přítelem jeho spoluzák ze studii Gerry Matatics. Jakožto presbyteriáni byli oba hluboce přesvědčeni, že katolická církev je apokalyptická babylonská neřestnice a papež antikrist. Tou dobou si Scottova žena Kimberly, která studovala teologii, vybrala jako téma pro svou seminární práci problém antikoncepce. Její zkoumání ukázala, že do roku 1930 všechny křesťanské církve považovaly antikoncepci za zlo, bez ohledu na okolnosti. Písmo svaté je v tomto ohledu jednoznačné: používání antikoncepce je v rozporu s přirozeným právem, je znesvěcením manželské smlouvy, poně-

Scott Hahn

vadž popírá závazek manželů plně se sobě odevzdat. Kimberly odhalila, že po roce 1930 jediná katolická církev zůstala věrná učení Bible týkajícímu se manželství a že s veškerým přesvědčením a odvahou hlásá zjevenou, avšak nepopulární pravdu o hříchu antikoncepce. Díky tomuto odhalení nastal v manželství Scotta a Kimberly radikální zlom: oba naprosto odmítli antikoncepční prostředky, které do té doby používali. Bohu svěřili všechny své plány a s naprostou důvěrou se otevřeli novému životu, který Bůh naplánoval pro jejich manželství.

Kimberly a Scott Hahnovi odevzdali všechny oblasti svého života Ježíši jako jedinému Pánu. I tehdy, když měli omezený rozpočet, dávali pravidelně desátky na potřeby církve a zároveň zažívali, s jakou hojností Ježíš uspokojoval jejich veškeré potřeby. Vždy světili neděle s tím, že odkládali studium, které považovali za práci, dokonce i tehdy, když měli v pondělí zkoušky.

Odhalení chyby Luthera i Kalvína

V této etapě hledání pravdy byla pro Scotta jedinou autoritou Bible; aby lépe porozuměl klíčovým biblickým textům, naučil se řecký a hebrejský jazyk.

Studium Bible vedlo k tomu, že Scott význam Smlouvy začal vnímat v jiném světle. Podle protestantů byla Smlouva chápána jako kontrakt. Jenomže v Písmě svatém Smlouva znamenala svaté, duchovní, rodinné spojení. Byla to hlubší jednota než přirozené pokrevní svazky. Smlouva Boha s vyvoleným národem ve Starém zákoně znamenala, že Bůh se pro Izraelity stal Otcem a oni jeho rodinou. Díky Nové smlouvě, kterou Ježíš Kristus uzavřel s celým lidstvem, se lidé stali Božími dětmi a celé lidstvo jednou rodinou. Studium Bible Scotta přivedlo k tomu, že odmítl Lutherovo a Kalvínovo učení o ospravedlnění a jejich terminologii převzatou ze soudní síně. Luther i Kalvín tvrdili, že ospravedlnění se uskutečňuje jenom skrze samotnou víru, a ne skrze víru, která působí láskou vyjadřující se skutky, jak učí katolická církev. Scott přišel na to, že Luther provedl manipulaci ve svém německém překladu listu Římanům 3,28. V originálním textu totiž čteme: „Člověk se stává spravedlivým na základě víry.“ Luther doplnil „pouze“ víry,

což je očividným zneužitím a zfalšováním biblického textu.

Scott odhalil, že ospravedlnění není právním dekretem. Bůh je především Otcem, a ne soudcem. V Kristu nám dává podíl na svém životě a činí nás vlastními dětmi. Svatý Pavel zdůrazňuje v Listu Efezanům 2,8-10, že víra je pro nás darem od Boha naprosto nezaslouženým, nepochází ze skutků, ale dává nám možnost konat dobro. Naše víra je jenom tehdy živá, když konáme dobré skutky. Bez nich je mrtvá.

Pro Scotta bylo zřejmé, že v Písmě svatém není nikde řeč o tom, že jsme ospravedlněni pouze vírou. Tak se tedy jedná z nejdůležitějších zásad protestantismu, že jsme ospravedlněni beze skutků, jenom mocí víry, ukázala jako nebiblická. Poznání, že se v té otázce Luther zmylil, Scotta stálo hodně. Bible učí jasně, že „ze skutků je člověk ospravedlněn, a ne pouze z víry“ (Jak 2,24). Svatý Pavel zdůrazňuje, že víra se má uplatňovat skrze lásku. (srov. Gal 5,6) „Kdybych (...) obsáhl všechno poznání, ano, kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, ale lásku bych neměl, nic nejsem.“ (1 Kor 13,2) Víra je tedy absolutním Božím darem a naši odpovědi na ten dar vyjadřou v konkrétních činech.

Touha po jednotě

Krátce před dokončením studií byl Scott jmenován učitelem a pastorem presbyteriánské církve ve Virginii. K jeho povinnostem tehdy patřilo nedělní kázání a vedení dvou biblických setkání během týdne. Naslouchající byli fascinováni ideou smlouvy Boha s lidmi jako Boží rodiny, kterou Scott hlásal podle Listu Židům a podle dalších listů Nového zákona. Studium Evangelia podle svatého Jana a Listu Židům ho přivedlo ke zjištění, že svátosti a liturgie jsou podstatnou částí života křesťanského společenství. Scott pochopil, jak velmi závažnou roli v potvrzování smlouvy lidí s Bohem hraje liturgie a že hlavním cílem jeho kázání má být příprava věřících na přijetí Svátosti. Ježíš pouze jedenkrát použil slovo „smlouva“ – při ustanovení Eucharistie. Presbyteriáni přijímali Svátost jen čtyřikrát za rok. Scott si umínil, že to změní, a vyběhl své společenství, aby přijímání bylo každou neděli. Na pochybnosti ně-

Scott Hahn

terých lidí, že tímto způsobem mohou propadnout rutině, odpovídal, že přijímání je obnovou smlouvy s Bohem a že toto obnovování není třeba tak drasticky omezovat. Protože je to tak, jako by se obnovou manželské smlouvy manželským aktem omezovalo na několikrát do roka. Návrh přijímat Svátost každý týden byl přijat jednohlasně a stal se ústředním bodem celebrace, kterou Scott jako v prvotní církvi začal nazývat Eucharistií.

V jisté chvíli si Scott ke svému velkému údivu uvědomil, že v katolické církvi, jejímž horlivým odpůrcem byl, se nacházejí odpovědi na řadu jeho otázek.

V téže době přednášel o Písmu svatém v soukromé střední škole. Studenti se zatajeným dechem naslouchali jeho přednáškám o Boží smlouvě s lidmi. Hovořil o smlouvě Boha s Adamem, Noemem, Abrahámem, Mojžíšem, Davidem a o Nové smlouvě, kterou uzavřel Kristus, o smlouvě, která vytváří Boží rodinu zahrnující všechny národy světa – a je to

tedy rodina všeobecná, čili katolická (od řeckého katholikos), zahrnující celý svět. Z jistých důvodů Scott nepřipouštěl, že to může být církev katolická.

Po jedné z přednášek přišla za Scottem studentka a sdělila mu, že podle výsledků hlasování, které mezi jeho žáky právě proběhlo, se z něho stane katolík. A navíc ještě téhož dne připustila rovněž i jeho žena, že se svými názory se on může stát opakem Luthera. Rozzlobený Scott to považoval za absurdní. Vždyť přece právě on, který se považuje za sluhu Božího slova, by se nikdy nemohl stát Lutherovým opakem.

Když se mu narodil prvorozený syn a Scott ho držel na rukou, jakožto pastor oddělené presbyteriánské církve se zamýšlel nad tím, do které církve bude patřit jeho dítě. Zrodila se v něm touha po jednotě Boží rodiny, touha po sjednocení všech církví. Scott se neustále modlil o věrnost Božím slovu, aby jím mohl žít den co den a s odvahou je hlásat za všech okolností. Toužil po tom, aby jeho myšlení i srdce byly otevřené Duchu Svatému, který promlouvá skrze texty Písma svatého.

Pravda o Eucharistii

Při přípravě přednášek strávil Scott několik týdnů rozvažováním o šesté části Evangelia podle svatého Jana, v níž se nachází známá Ježíšova promluva na téma Eucharistie (srov. Jan 6,22-71). Scott byl celou dobu přesvědčen, že Eucharistie je pouze symbolem. Avšak během

Poselství Královny míru Mirjaně

„Drahé děti, všechny vás miluji! Vy všichni, všechny moje děti, všichni jste v mém srdci. Vy všichni máte moji mateřskou lásku a všechny vás chci vést k poznání Boží radosti. Proto vás volám! Potřebuji pokorné apoštoly, kteří otevřeným srdcem budou přijímat slovo Boží a pomáhat druhým, aby s Božím slovem pochopili smysl svého života. Abyste to mohli, musíte se, děti moje, skrze modlitbu a půst naučit poslouchat srdcem a pokořovat se. Musíte se naučit odmítat od sebe vše, co vás vzdaluje od Božího slova a toužit jen po tom co vám je přibližuje. Nebojte se, já jsem tu, nejste sami. Prosím Ducha Svatého, aby vás obnovil a posílil. Prosím Ducha Svatého, aby když pomáháte druhým, jste se i vy sami uzdravovali. Prosím ho, abyste skrze něj byli Boží děti a moji apoštolové.“

A potom s velikou ústaraností Panna Maria řekla: „Kvůli Ježíšovi, kvůli mému Synu, milujte ty, které On povolal, a mějte touhu po požehnání jedině těch rukou, které On posvětil. Nedovoďte zlu, aby zavládlo. Znovu opakujte, jenom s vašimi pastýři moje srdce zvítězí. Nedovoďte zlu, aby vás oddělilo od vašich pastýřů. Děkuji vám!“

Medžugorje 2. září 2013

Národní centrum pro rodinu vyzývá k podpoře iniciativy JEDEN Z NÁS

hlubokého ponoření se do eucharistické řeči porozuměl, že Ježíš nepoužil přeneseného významu. Svědčí o tom jeho slova a veliké pobouření a pohoršení posluchačů, kteří pravili: „Jak nám ten člověk může dát k jídlu své tělo?“ (v. 52) Ježíšova promluva je jednoznačná: „Mé tělo je pravý pokrm a má krev pravý nápoj. Kdo jí mé tělo a pije mou krev, zůstává ve mně a já v něm.“ (v. 55–56) Ježíš mluvil jednoznačným způsobem o své skutečné přítomnosti v Eucharistii. Během první tisícovky let nikdo z křesťanů tuto pravdu nezpochybňoval, všichni v ni věřili. To bylo pro Scotta šokujícím odhalením, poněvadž tuto doktrínu hlásala katolická církev. Scott se při svých seminárních přednáškách věnoval šesté části Evangelia podle svatého Jana jenom zběžně, nedotýkal se problematiky reálné přítomnosti Ježíše v Eucharistii. Udělal to proto, že se bál přijít o práci. Scott si ujasnil pod vlivem studia Písma svatého, že liturgie a svátosti musí v církvi sehrávat prvořadou roli, jak tomu bohužel v církvi presbyteriánské nebylo. Z toho důvodu začal Scott uvažovat o přestupu do církve episkopální. Když to pověděl své ženě, ta na to reagovala pláčem a tvrdila, že ona nikdy nepřestane být presbyteriánkou.

Je jediným základem víry Písmo svaté?

Jednou ze stěžejních zásad protestantských církví bylo tvrzení, že nás spasí jenom samotná víra (sola fide) a že jedinou autoritou a pramenem víry je pouze Písmo svaté bez Tradice (sola scriptura). To byl hlavní doktrinální důvod rozdělení mezi katolíky a protestanty. Protestanti tvrdí, že jsme ospravedlněni jenom skrze víru a že jedinou autoritou je Písmo svaté. Profesor Scott Hahn ve svých přednáškách opírajících se o biblické texty zpochybnil zásadu sola fide jako zcela nebiblickou, místo toho učil, že jediným základem víry je Písmo svaté (sola scriptura). Jeden ze studentů se profesora Hahna zeptal, na kterém místě Písma svatého je řečeno, že jedinou autoritou je Bible. Rozčilený profesor odpověděl, že to je hloupá otázka. Nato student, hledě mu přímo do očí, poprosil o hloupou odpověď. Ke zdi přitlačený profesor citoval Evangelium podle svatého Matouše 5,17

Národní centrum pro rodinu vyzývá všechny, kteří ještě nepřipojili svůj podpis pod iniciativu **Jeden z nás**, k její podpoře. V současné době je třeba ve všech státech EU získat celkem téměř 150 tisíc podpisů. V ČR se zatím podařilo nasbírat pouze necelých 6 tisíc podpisů.

Národní centrum pro rodinu proto vyzývá všechny, kterým není osud nenarozených dětí lhostejný, k podpisu této iniciativy. Je tak možné učinit elektronicky – do 1. listopadu 2013 na stránkách <https://ec.europa.eu/citizens-initiative/ECI-2012-000005/public/index.do>. Aktuální počet podpisů lze sledovat na adrese <http://www.oneofus.eu/cs/situation-per-country>.

Evropská občanská iniciativa *Jeden z nás* je jednou z prvních registrovaných v Evropské unii. Jejím cílem je podstatný pokrok v ochraně lidského života v Evropě od jeho početí. Na základě definice lidského embrya jako počátku vývoje lidské bytosti, která byla dána v nedávném rozsudku Evropského soudního dvora (Brüstle vs. Greenpeace), iniciativa *Je-*

den z nás žádá EU, aby přestala financovat aktivity, které předpokládají ničení lidských embryí, obzvláště v oblastech výzkumu, rozvoje a zdravotnictví. Iniciativa má větší politický potenciál než kterákoliv jiná iniciativa, která se dosud uskutečnila na ochranu důstojnosti osoby a života od početí v evropském měřítku. Politici z celé EU si díky této iniciativě mohou uvědomit, že právo na život je pro mnohé voliče důležité a že s tím musí počítat. Když může být dosaženo shody u jednoho milionu občanů nebo i více, mohl by být napříč Evropou ustaven konkrétní etický standard v otázkách týkajících se úcty k důstojnosti každého člena lidské rodiny, ať je jakkoli mladý.

Cílem iniciativy je konkrétní zákaz financování politiky, která ničí život z rozpočtu EU, a také politická změna a větší vědomí potřeby respektu k práním tolika evropských občanů. Dále by mohla být pozitivně ovlivněna jurisdikce Evropského dvora pro lidská práva, kde čekají na vyřízení mnohé bioetické případy.

Národní centrum pro rodinu,
15. 8. 2013

a Druhý list Timotejovi 3,16–17. To ale nebyly přesvědčivé argumenty. Tehdy student poprosil profesora o komentář k textu: „Proto, bratři, stůjte pevně a držte se toho učení, které jsme vám odevzdali, ať už slovem, nebo dopisem.“ (2 Sol 2,15) Hahn to udělat nechtěl a odložil diskusi na později. Ovšem studentova otázka ho nenechávala na pokoji až do té míry, že se při modlitbě ptal, zda jsou v Bibli texty, které potvrzují protestantskou zásadu sola scriptura. Celé týdny hledání v Bibli nepřinášely žádný výsledek. Hahn se tedy obrátil na nejlepší americké teology. Ani to nepřineslo očekávané řešení – odpovědi byly formální nebo ve stylu „proč vůbec dáváš takové hloupé otázky?“... Hahn se ale nedal odradit a prosil o „hloupou“ odpověď. Všichni příznávali, že tvrzení sola scriptura není možné opírat pouze o Bibli, že to je jenom teologický předpoklad. Neexistuje biblický text, který říká, že Písmo svaté je jedinou

autoritou. Vybízí ale k tomu, abychom se drželi tradice, ústní i zapsané. (srov. 2 Sol 2,15) Tvrdí, že zdrojem pravdy je církev. (srov. 1 Tim 3,15) Zůstává však otázka: Která církev to je?

Scotta Hahna naplňoval stále větší nepokoj a obavy, poněvadž už dříve padl první sloup protestantismu (sola fide), a teď se před jeho očima nacyloval druhý (sola scriptura). V této době dostal Hahn od rektora semináře nabídku, aby se stal děkanem, protože studenti jsou tak nadšeni jeho přednáškami. Odmítl nejenom tu skvělou nabídku, ale odmítl být nadále pastorem, poněvadž mu svědomí nedovolovalo vyučovat doktrínu, o které nebyl sám přesvědčen. Scott byl nekompromisní v hledání pravdy, jeho důvěra v Boha neměla hranic, toužil poznávat a milovat všechno to, co Stvořitel zjevil v textech Písma svatého.

Pokračování příště

Pondělí 16. 9. 2013: 6:05 Octava dies (733. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Nadace Divoké husy **6:50** V pohorách po horách - Smrk **7:00** Hudební magazín Mezi pražci **7:40** Přijeme si... **7:55** Život zvířeti **8:35** Poselství svatých: Papež Jan XXIII. **8:50** Cvrlikání (19. díl): Přelet M.S. **10:00** Nedělní čtení: 24. neděle v mezidobí **10:30** BET LECHEM - vnitřní domov (25. díl): Arakcheyeva Oksana Borisovna **10:45** Cesta návratu **11:00** NOEkreace (192. díl) **11:10** Noeland (44. díl) **11:40** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **11:45** Bible pro nejmenší: Ráchel **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Záznam koncertu pěveckého sboru Stojanova gymnázia Velehrad **13:20** Plavební stupeň Přelouč **13:40** Octava dies (733. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Karmelitánky v Chile **14:20** Listy z osamělého ostrova: List do Smyrny (2. díl): Dívát se na horizont **14:50** P. ThLic. Marcel Puvák - Symboly a mše svatá (1. část) [P] **15:40** V souvislostech (19. díl) **16:00** Pro vita mundi (38. díl): P. Prokop Petr Siostrzonek, OSB (1. díl) **16:40** Můj Bůh a Walter: Ateismus **17:00** Naše peníze, jejich osud **17:50** Odkaz vysočanských předků **18:05** S Bohem podél Rio Maraňon [P] **18:25** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **18:30** Bible pro nejmenší: Konečně doma [P] **18:40** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (24. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **19:00** Legrace za pár drobných **19:20** Ars Vaticana (21. díl) **19:30** Přijeme si... **19:45** Zprávy z Věčného města: 16. 9. 2013 [P] **20:00** Klapka s... (66. díl) [P] **21:00** Na koberečku s Milanem Kocourkem **21:10** Terra Santa News: 11. 9. 2013 **21:30** Skautské návraty **21:50** Jiří Fuchs - Kouzlo nové morálky **22:35** Zdenka Schellingová - první blahoslovená Slovenka **22:45** NOEkreace (192. díl) **22:55** Octava dies (733. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:30** Kulatý stůl.

Úterý 17. 9. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 16. 9. 2013 **6:15** Jak potkávat svět s Josefem Krčkem **7:40** Cesta k andělům (75. díl): Milan Novák **8:30** Viac než diaspora **8:45** Hudební magazín Mezi pražci **9:25** Budu pomáhat: Společnost DUHA **9:45** Poselství svatých: Papež Jan XXIII. **10:00** Octava dies (733. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Jiří Fuchs - Kouzlo nové morálky **11:15** Přírodní památka Turkov: Mokřad uprostřed velkoměsta **11:40** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **11:45** Bible pro nejmenší: Konečně doma **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Zprávy z Věčného města: 16. 9. 2013 **12:25** Platinové písničky (73. díl): Dechovka **12:55** Karmelitánky v Chile **13:05** Ars Vaticana (21. díl) **13:20** Kulatý stůl **14:50** V pohorách po horách - Smrk **15:00** Na pořadu rodina - Prázdniny, dovolená **16:05** Přijeme si... **16:20** Marcel Van - skrytý apoštol lásky **17:15** Camerata Janáček **17:25** BET LECHEM - vnitřní domov (25. díl): Arakcheyeva Oksana Borisovna **17:40** Terra Santa News: 11. 9. 2013 **18:00** Noeland (44. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Narození Ježíše [P] **18:35** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **18:40** Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti **19:10** NOEkreace (192. díl) **19:20** Zo života **19:40** Zpravodajské Noeviny (515. díl): 17. 9. 2013 [P] **20:00** Živě s biskupem: Mons. František Radkovský [L] **21:20** Můj Bůh a Walter: Ateismus **21:40** Zpravodajské Noeviny (515. díl): 17. 9. 2013 **22:00** P. S. **22:10** Zprávy z Věčného města: 16. 9. 2013 **22:20** U NÁS aneb o cimbálu o lidové kultuře (80. díl) **23:40** Ponašimu **0:00** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2012, 1. díl.

Středa 18. 9. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (515. díl): 17. 9. 2013 **6:20** Skautské návraty **6:35** P. ThLic. Marcel Puvák - Symboly a mše svatá (1. část) **7:25** NOEkreace (192. díl) **7:35** Jak potkávat svět s Josefem Krčkem **9:00** Ars Vaticana (21. díl) **9:10** Člověk milý... **9:25** Zprávy z Věčného města: 16. 9. 2013 **9:35** Pro vita mundi (38. díl): P. Prokop Petr Siostrzonek, OSB (1. díl) **10:20** Generální audience [L]

11:40 Na koberečku s Milanem Kocourkem **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Legrace za pár drobných **13:00** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (24. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:25** Klapka s... (66. díl) **14:30** U NÁS aneb o cimbálu o lidové kultuře (80. díl) **15:50** Zpravodajské Noeviny (515. díl): 17. 9. 2013 **16:10** Naše peníze, jejich osud **17:00** Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. [P] **17:20** Cenacolo, post scriptum **17:30** Poselství svatých: Papež Jan XXIII. **17:45** Octava dies (733. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:20** Zprávy z Věčného města: 16. 9. 2013 **18:30** Bible pro nejmenší: Jan Křtitel [P] **18:35** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **18:45** Nadace Divoké husy **19:00** BET LECHEM - vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum **19:20** Terra Santa News: 18. 9. 2013 [P] **19:40** Přijeme si... [P] **20:00** Večer chval (28. díl): Skupina Efrém [L] **21:15** PhDr. Jan Stříbrný - Český odboj proti nacistické okupaci [P] **22:30** NOEkreace (192. díl) **22:40** Generální audience papeže [P] **23:10** Listy z osamělého ostrova: List do Smyrny (2. díl): Dívát se na horizont **23:50** Slavnostní koncert z Velehradu 2013.

Čtvrtek 19. 9. 2013: 6:05 Karmelitánky v Chile **6:15** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (24. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:35** BET LECHEM - vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum **6:50** Terra Santa News: 18. 9. 2013 **7:15** Platinové písničky (73. díl): Dechovka **7:45** Marcel Van - skrytý apoštol lásky **8:40** Misie na živo - Gratias Agit **9:40** Přijeme si... **10:00** Kulatý stůl **11:30** Taková jsem já **11:40** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **11:45** Bible pro nejmenší: Jan Křtitel **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. [P] **12:15** Slavnostní koncert z Velehradu 2013 **13:30** Generální audience papeže **14:00** Život zvířeti **14:40** Pro vita mundi (38. díl): P. Prokop Petr Siostrzonek, OSB (1. díl) **15:20** S Bohem podél Rio Maraňon **15:40** Viac než diaspora **16:00** Zpravodajské Noeviny (515. díl): 17. 9. 2013 **16:15** Kde se dělá dobro [P] **16:35** Kostel na předměstí **16:45** V pohorách po horách - Smrk **16:55** Vše pro mého krále a královnu **17:30** Ars Vaticana (22. díl) **17:40** NOEkreace (192. díl) **17:55** Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti **18:25** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **18:30** Bible pro nejmenší: Satan pokouší Ježíše [P] **18:40** Cesta k andělům (75. díl): Milan Novák **19:30** Budu pomáhat: Duhová prádelna **19:40** Zpravodajské Noeviny (516. díl): 19. 9. 2013 [P] **20:00** Cvrlikání (21. díl): Hukl [L] **21:10** Kus dřeva ze stromu: Tis a málo používané jehličnany (jalovec, jedle douglaska, thúje) **21:25** Zpravodajské Noeviny (516. díl): 19. 9. 2013 **21:40** Přijeme si... **22:00** P. S. **22:10** Octava dies (733. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:40** Naše peníze, jejich osud **23:30** Kněz zpívající reggae **23:45** Skautské návraty **0:05** Zpravodajské Noeviny (516. díl): 19. 9. 2013 **0:20** Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. **0:40** Cesta návratu.

Pátek 20. 9. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (516. díl): 19. 9. 2013 **6:20** NOEkreace (192. díl) **6:30** Naše peníze, jejich osud **7:20** Na koberečku s Milanem Kocourkem **7:30** Listy z osamělého ostrova: List do Smyrny (2. díl): Dívát se na horizont **8:00** PhDr. Jan Stříbrný - Český odboj proti nacistické okupaci **9:15** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2012, 2. díl **10:15** Vít Kašpařík, koncovky, fujačky, grumle a jiné hudební nástroje **10:40** Klapka s... (66. díl) **11:40** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **11:45** Bible pro nejmenší: Satan pokouší Ježíše **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:45** Přijeme si... **13:00** BET LECHEM - vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum **13:15** Skautské návraty **13:35** Záznam koncertu pěveckého sboru Stojanova gymnázia Velehrad **14:15** 20 let jeden pro druhého: Charita Sv. rodiny Nový Hrozenkov **14:30** Misie na živo - Gratias Agit **15:35** Náš dům v kosmu - ekologie a bioetika (24. díl): autor a průvodce Marek Orko

Vácha **16:00** Zpravodajské Noeviny (516. díl): 19. 9. 2013 **16:15** Zo života **16:35** Živě s biskupem: Mons. František Radkovský **17:55** Noeland (44. díl) **18:25** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíš miluje děti [P] **18:35** Odkaz vysočanských předků **18:45** Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. **19:05** Kus dřeva ze stromu: Tis a málo používané jehličnany (jalovec, jedle douglaska, thúje) **19:20** Obec Cífer **19:35** Kapucínů **19:45** Zprávy z Věčného města: 20. 9. 2013 [P] **20:00** Kulatý stůl: biskup Weber [L] **21:35** Barma - Bezmezna naděje **22:00** Nedělní čtení: 25. neděle v mezidobí [P] **22:30** Přijeme si... **22:45** Cesta k andělům (75. díl): Milan Novák **23:35** Kde se dělá dobro **0:00** Marcel Van - skrytý apoštol lásky.

Sobota 21. 9. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 20. 9. 2013 **6:15** Kapucínů **6:25** Naše peníze, jejich osud **7:15** Viac než diaspora **7:30** BET LECHEM - vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum **7:45** Nadace Divoké husy **8:00** Poselství svatých: Papež Jan XXIII. **8:10** Kde se dělá dobro **8:35** Noeland (44. díl) **9:05** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **9:10** Hermie a jeho přátelé: Buzby a neposlušné děti **9:45** Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. **10:05** RIO 2013 WYD: Křížová cesta na pláži Copacabana **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **12:10** P. S. [P] **12:20** Zpravodajské Noeviny (516. díl): 19. 9. 2013 **12:35** Nedělní čtení: 25. neděle v mezidobí **13:05** Zprávy z Věčného města: 20. 9. 2013 **13:15** Přijeme si... **13:35** Terra Santa News: 18. 9. 2013 **13:55** Cvrlikání (21. díl): Hukl **15:00** NOEkreace (192. díl) **15:10** Kněz zpívající reggae **15:25** Platinové písničky (73. díl): Dechovka **16:00** Kapucínů **16:10** Marcel Van - skrytý apoštol lásky **17:05** Barma - Bezmezna naděje **17:25** Nadace Divoké husy **17:45** Listy z osamělého ostrova: List do Pergamonu (3. díl): Odstranit kompromisy [P] **18:15** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **18:20** Bible pro nejmenší: Ježíš miluje děti **18:30** Živě s biskupem: Mons. František Radkovský **19:45** V souvislostech (20. díl) [P] **20:05** Večer s dokumentem: Moravská Hellas, Hra na krále, Majstr [P] **21:10** Jak si mě našel Antonín z Padovy **22:00** P. S. **22:10** V pohorách po horách - Bystrá [P] **22:20** S Bohem podél Rio Maraňon **22:45** Zprávy z Věčného města: 20. 9. 2013 **22:55** Karmelitánky v Chile **23:05** Budu pomáhat: Duhová prádelna **23:10** P. ThLic. Marcel Puvák - Symboly a mše svatá (1. část) **0:05** Záznam koncertu pěveckého sboru Stojanova gymnázia Velehrad **0:40** Skautské návraty.

Neděle 22. 9. 2013: 6:15 Zo života **6:35** Ars Vaticana (22. díl) **6:45** Nadace Divoké husy **7:00** Cvrlikání (21. díl): Hukl **8:05** 20 let jeden pro druhého: Charita Sv. rodiny Nový Hrozenkov **8:20** Večer s dokumentem: Moravská Hellas, Hra na krále, Majstr **9:25** Cenacolo, post scriptum **9:35** Zprávy z Věčného města: 20. 9. 2013 **10:00** Mše svatá z Cagliari s papežem Františkem: Apoštolská cesta papeže na Sardinii [L] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (20. díl) **12:35** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:25** Platinové písničky (74. díl): Dechovka **14:00** RIO 2013 WYD: Křížová cesta na pláži Copacabana **15:50** Budu pomáhat: Duhová prádelna **15:55** NOEkreace (193. díl) [P] **16:05** Můj Bůh a Walter: Zjevení a Bible I. **16:30** Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádanka **16:55** Sedmihlásky: Pod tým našim okénečkem **17:00** Noeland (45. díl) **17:30** Zprávy z Věčného města: 20. 9. 2013 **17:40** PhDr. Jan Stříbrný - Český odboj proti nacistické okupaci **19:00** BET LECHEM - vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum **19:15** Ars Vaticana (22. díl) **19:30** Poselství svatých: Thomas Merton **19:40** Přijeme si... [P] **20:00** Octava dies (734. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Zahajovací koncert z Terchové 2013/SK/ [P] **22:05** V souvislostech (20. díl) **22:20** Živě s biskupem: Mons. František Radkovský **23:35** Nedělní čtení: 25. neděle v mezidobí **0:10** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn týdne.

Liturgická čtení

Neděle 15. 9. – 24. neděle v mezidobí
 1. čt.: Ex 32,7–11.13–14
 Ž 51(50),3–4.12–13.17+19
 Odp.: Lk 15,18 (*Vstanu a půjdu k svému Otcí.*)
 2. čt.: 1 Tim 1,12–17
 Ev.: Lk 15,1–32
Slovo na den: Přijímá hříšníky a jí s nimi!

Pondělí 16. 9. – památka sv. Ludmily (na Moravě: nez. pam. sv. Ludmily)
 1. čt.: 1 Tim 2,1–8
 Ž 28(27),2.7.8–9
 Odp.: 6 (*Požehnan buď Hospodin, že vyslyšel mou úpěnlivou prosbu!*)
 Ev.: Lk 7,1–10
Slovo na den: Řekni slovo, a můj služebník bude uzdraven.

Úterý 17. 9. – nez. pam. sv. Kornélie a Cypriána nebo sv. Roberta Bellarina
 1. čt.: 1 Tim 3,1–13
 Ž 101(100),1–2ab.2cd–3ab.5.6
 Odp.: 2c (*Chci kráčet v nevinosti srdce.*)
 Ev.: Lk 7,11–17
Slovo na den: Řekl jí: „Neplač!“

Středa 18. 9. – ferie
 1. čt.: 1 Tim 3,14–16
 Ž 111(110),1–2.3–4.5–6
 Odp.: 2a (*Veliká jsou Hospodinova díla. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Lk 7,31–35
Slovo na den: Moudrost bude uznána za správnou.

Čtvrtek 19. 9. – nez. pam. sv. Januária
 1. čt.: 1 Tim 4,12–16
 Ž 111(110),7–8.9.10
 Odp.: 2a (*Veliká jsou Hospodinova díla. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Lk 7,36–50
Slovo na den: Nyní prokazuje tolik lásky.

Pátek 20. 9. – památka sv. Ondřeje Kim Taegona, Pavla Chong Hasanga a druhů (v litoměřické diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)
 1. čt.: 1 Tim 6,2c–12
 Ž 49(48),6–7.8–10.17–18.19–20
 Odp.: Mt 5,3 (*Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.*)
 Ev.: Lk 8,1–3
Slovo na den: Staraly se ze svého majetku.

Sobota 21. 9. – svátek sv. Matouše
 1. čt.: Ef 4,1–7.11–13
 Ž 19(18),2–3.4–5
 Odp.: Řim 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.*)
 Ev.: Mt 9,9–13
Slovo na den: Jděte a naučte se, co znamená: „Milosrdenství chci.“

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na přednášku PhDr. Radomíra Malého EDVARD BENEŠ – HRDINA, NEBO ZBABĚLEC?, která se bude konat v úterý 1. října 2013 v 18 hodin v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty srdečně zve na SVATOU LITURGIÍ (MŠI SVATOU) ŘECKOKATOLICKÉHO RITU – v neděli 22. září 2013 v 16 hodin. Slouží o. Josef Staněk. Kontakt: tel. 607 959 034, pepa.stanek@centrum.cz.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvu na duchovní obnovu s P. Jakubem Berkou OPraem., která se uskuteční ve dnech 26.–28. října 2013. Téma: Zůstaň člověkem – spiritualita všednosti. P. Jakub se rozdělí i o své zkušenosti s návštěvou mariánského poutního místa Guadalupe. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu. Zakončení je v pondělí odpoledne. Přihláška na www.premonstratky.cz/centrum • z důvodu omezené kapacity je nutné se přihlásit do 20. října 2013 – e-mail: info@premonstratky.cz, tel. 733 755 836.

První sobota na Klokotech 5. října 2013 – SETKÁNÍ S RODINOU PANNY MARIE Z NOVÝCH HRADŮ na téma: Víra, naděje, láska.

Program: 14.30–16.00 hod. setkání s komunitou v domě Emauzy • 16.00 hod. modlitba zpívaných klokotských hodin • 16.30 hod. růženec • 17.00 hod. mše svatá se závěrečným požehnáním.
 Srdečně zve Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a oblati Panny Marie Neposkvrněné.

Duchovní správa poutního místa Vás srdečně zve na POUŤ NÁRODŮ K PANNĚ MARIÍ POMOCNĚ U ZLATÝCH HOR. Pouť se koná v sobotu 21. září 2013 na poutním místě Panny Marie Pomocné (Maria Hilf) u Zlatých Hor.

Program: 10.00 hod. přivítání poutníků P. G. Heřmanem Rakovským a P. Petrem Tarlinským • 10.10 hod. společná modlitba růžence • 11.00 hod. loretánská litanie • 11.15 hod. mše svatá, kterou budou společně sloužit J. Em. Dominik kardinál Duka z Prahy, biskup z Opole J. Exc. Andreas Czaja a J. Exc. František Václav Lobkowicz, biskup ostravsko-opavský • po mši svatě možnost uctění ostatků bl. Jana Pavla II. • 14.30 hod. pobožnost ke cti Panny Marie.

Další informace na tel. 584 425 916 nebo 774 926 167.

Kláster dominikánů v Olomouci nabízí UBYTOVÁNÍ STUDENTŮM – MUŽŮM. Informace na tel. číslo 608 755 638, e-mail: jindrich@op.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

14. – 21. ZÁŘÍ 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 15. 9.		PO 16. 9.		ÚT 17. 9.		ST 18. 9.		ČT 19. 9.		PÁ 20. 9.		SO 21. 9.			
Antifona	1136	1262	1708	1924	1166	1295	1181	1311	1197	1329	1692	1907	1673	1892		
Žalm	784	883	786	884	783	881	784	883	784	883	786	884	786	884		
Ranní chvály:																
Hymnus	1136	1263	1515	1707	1166	1296	1182	1312	1198	1330	1693	1907	1673	1893		
Antifony	1137	1264	1516	1708	1167	1296	1183	1313	1198	1330	1214	1347	1674	1893		
Žalmy	1137	1264	813	914	1167	1297	1183	1313	1199	1331	1214	1347	813	914		
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1516	1708	1170	1300	1186	1317	1201	1334	1693	1908	1674	1894		
Antifona k Zach. kantiku	716	807	1517	1708	1519	1711	1186	1317	1202	1334	1694	1908	1522	1715		
Prosby	1140	1268	1711	1927	1171	1300	1186	1317	1202	1334	1694	1908	1675	1894		
Závěrečná modlitba	716	807	1517	1708	1520	1712	1187	1318	1521	1713	1522	1714	1522	1715		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1172	1301	1187	1318	1203	1335	1219	1353	792	890		
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1175	1305	1190	1322	1206	1338	1221	1356	1676	1895		
Závěrečná modlitba	716	807	1159	1288	1175	1305	1191	1322	1206	1339	1222	1356	1522	1715		
Nešpory:																
	SO 14. 9.															
Hymnus	1507	1698	1145	1273	1517	1709	1176	1307	1192	1323	1207	1340	1698	1913	807	907
Antifony	1508	1699	1146	1274	1518	1709	1177	1307	1193	1324	1208	1341	1224	1358	808	908
Žalmy	1508	1699	1146	1274	1715	1932	1177	1308	1193	1324	1209	1341	1224	1359	808	908
Kr. čtení a zpěv	1510	1701	1149	1277	1518	1710	1180	1310	1196	1327	1211	1344	1701	1916	810	911
Ant. ke kant. P. M.	1510	1701	716	808	1518	1710	1520	1712	1196	1328	1211	1344	1701	1916	716	808
Prosby	1510	1701	1149	1277	1718	1936	1180	1310	1196	1328	1211	1345	1702	1917	811	911
Záv. modlitba	1506	1697	716	807	1517	1708	1520	1712	1197	1329	1521	1713	1522	1714	717	809
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

TEMNÉ NOCI MATKY TEREZY

Greg Watts • Z angličtiny přeložila Marcela Koupilová

Biografie Matky Terezy začíná dobou, kdy se jako mladá řeholnice vydala do ulic Kalkaty, aby se tam starala o nemocné a umírající. Autor předkládá barvitý, hluboce lidský portrét této inspirující ženy. Uvádí i četné kritiky, s kterými se Matka Tereza setkávala, a dokumentaristicky ukazuje jejich neoprávněnost. I přes záporné hlasy přicházející zvenku a duchovní temnotu, kterou prožívala uvnitř, však pokračovala ve svém díle, které se do tklo velkého množství životů lidí na celém světě. Zatímco si svět myslel, že Matka Tereza má horkou linku k Pánu Bohu, ona celou dobu bojovala s pocity prázdnoty, vyprahlostí modlitby a odmítnutí Bohem. Kniha obsahuje velmi originální a málo dostupné fotografie.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., křídový papír, 140x215 mm, 192 stran, 249 Kč*

DOBÝVAT NEBE • ŽIVOT SVATÉ KATEŘINY SIENSKÉ

Louis de Wohl • Z angličtiny přeložila Jana Hájková

Vyprávěním slavného romanopisce Louise de Wohla (1903–1961) před námi jakoby ožívá jedna z nejpozoruhodnějších žen dějin církve, Kateřina ze Sieny (1347–1380). Její poslání postupně přesáhlo hranice rodného městečka: smířovala válčící italské městské státy, burcovala vlažné církevní preláty i prosté věřící, dokonce se jí podařilo přimět papeže, aby se po letech vrá-

til z Avignonu do zpustlého Říma. Spisy a dopisy, které diktovala, vynikají úžasnou duchovní vroucností, hloubkou a duchovní autoritou, jakou známe jenom z děl mystiků. Roku 1970 ji papež Pavel VI. jmenoval učitelkou církve a roku 1999 ji Jan Pavel II. prohlásil za spolupatronku Evropy.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., A5, 312 stran, 290 Kč

DOKONALÁ SVOBODA

Maria Calasanz Ziescheová • Z němčiny přeložily sestry Neposkvrněného početí Panny Marie v Králíkách

Reedice známého románu, ve kterém k nám promlouvá svým životem Heřman z Altshausenu (1013–1054). Středověký šlechtic, jehož v dětství uvrhla obrna na invalidní vozík, se stal jednou z nejdůležitějších postav kláštera v Reichenau, ve kterém žil jako mnich. Je autorem známé modlitby Zdravas, Královno (Salve Regina) a notového přepisu gregoriánského chorálu. V románu se dočteme, jak se mladý šlechtic postupně proboují k přijetí a naplnění svého údělu.

*Karmelitánské nakladatelství
Vydání třetí, v KNA první, upravené • Váz., A5, 264 stran, 249 Kč*

VE SLUŽBĚ BOHU A LIDEM

Maria Calasanz Ziescheová

Život blahoslavené Marie Terezie Schererové. Zajímavé, čtivě podané vyprávění o celoživotní cestě první generální představené kongregace Milosrdných sester sv. Kříže z Ingenbohlu.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., A5, 172 stran, 169 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.